

Nederlandstalige correctionele rechtbank Brussel, 12 januari 2018

Vonnis

bij verstek ten aanzien van beklaagde sub 6

na tegenspraak ten aanzien van beklaagde sub 1,2 3, 4, 5, 7 en 8

INZAKE VAN :

DE PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt,

EN

1. **H. Y.**, woonstkeuze doende te (...)
2. **VZW PAG-ASA**, met maatschappelijke zetel te (...),

BURGERLIJKE PARTIJEN

Die werden vertegenwoordigd door Mr. L. T., advocaat.

TEGEN :

1. **W. H.** , geboren te (...) op (...), met als APFIS-nummer (...), wonende te (...). die zich uitdrukt in bet Mandarijns, van Chinese nationaliteit, voorlopig aangehouden onder elektronisch toezicht in de gevangenis ie Sint-Gillis,

EERSTE BEKLAAGDE

Die verschijnt en weid bijgestaan door Mr. L. J., advocaat en dit op alle zittingen.

2. **Y. Z.**, geboren te (...) op (...), van Roemeense nationaliteit thans zonder erkende verblijfplaats, die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese nationaliteit,

TWEEDE BEKLAAGDE

Die werd vertegenwoordigd door Mr. L. J., advocaat en dit op alle zittingen.

3. B. C., K., geboren te (...) op (...), met als APFIS-nummer (...), van Belgische nationaliteit, alias L. J., H., geboren op (...) van Litouwse nationaliteit, roepnaam (...) wonende te (...), die zich uitdrukt in het Mandarijns, thans vrij onder voorwaarden,

DERDE BEKLAAGDE

Die verschijnt en werd bijgestaan door Mr. K. L. loco Mr. M. VN., advocaat, op de zittingen van 20 oktober 2017, 27 oktober 2017 en 3 november 2017. Hij werd bijgestaan door Mr. M. VN., advocaat op de zittingen van 15 november 2017 en 30 november 2017. Hij werd vertegenwoordigd door Mr. K. L. loco Mr. M. VN., advocaat, op de zitting van 8 december 2017.

4. Z. J., geboren te (...) op (...), roepnaam (...), wonende te (...), die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese nationaliteit,

VIERDE BEKLAAGDE

Die werd vertegenwoordigd door Mr. K. L. loco Mr. M. VN., advocaat, op de zittingen van 20 oktober 2017 en 27 oktober 2017. Die verschijnt en werd bijgestaan door Mr. K. L. loco Mr. M. VN., advocaat, op de zitting van 3 november 2017, Zij werd bijgestaan door Mr. Wouter Smet, advocaat, op de zittingen van 15 november 2017, 30 november 2017 en 8 december 2017.

5. Y. Y., Y., geboren te (...) op (...), met als APFIS-nummer (...), alias (...) van Noord-Koreaanse nationaliteit, roepnaam (...), wonende te (...), verblijvende te (...), adres opgegeven in de gevangenis: (...), die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese nationaliteit, thans *onder elektronisch toezicht*,

VIJFDE BEKLAAGDE

Die werd vertegenwoordigd door Mr. S. DK., advocaat, op de zittingen van 20 oktober 2017, 27 oktober 2017 en 3 november 2017. Die verschijnt en werd bijgestaan door Mr. S. DK., advocaat, op de zittingen van 15 november 2017, 30 november 2017 en 8 december 2017.

6. S. S., M., geboren te (...) op (...), met als APFIS-nummer (...), wonende te (...) verblijvende te (...), die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese nationaliteit,

ZESDE BEKLAAGDE

Die niet verschijnt en dit op alle zittingen.

7. Z. H., geboorteplaats onbekend, geboren op (...), alias (...), van Chinese nationaliteit, met als APFIS-nummer (...), wonende te (...) verblijvende te (...) die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese nationaliteit, voorlopig aangehouden in de gevangenis van Sint-Gillis,

ZEVENDE BEKLAAGDE

Die verschijnt en werd bijgestaan door Mr. C. K. loco Mr. B. R., advocaat, op de zitting van 20 oktober 2017. Hij werd bijgestaan door Mr. B. R., advocaat, op de zittingen van 3 november 2017, 15 november 2017 en 30 november 2017. Hij werd bijgestaan door Mr. S. DK. loco Mr. B. R., advocaat, op de zitting

van 8 december 2017. Die werd vertegenwoordigd door Mr. C. K. loco Mr. B. R., advocaat, op de zitting van 27 oktober 2017.

8. M. L., geboren te (...) op (...), roepnaam (...) wonende te (...), die zich uitdrukt in het Mandarijns, van Chinese en Belgische nationaliteit

ACHTSTE BEKLAAGDE

Die werd vertegenwoordigd door Mr. K. L. loco Mr. W. VDG., advocaat, op de zitting van 20 oktober 2017. Hij werd vertegenwoordigd door Mr. F. DM. (Balie Gent) loco Mr. W. VDG. advocaat op de zittingen van 27 oktober 2017, 3 november 2017 en 8 december 2017. Die verschijnt en werd bijgestaan door Mr. F. DM. (Balie Gent) loco Mr. W. VDG. advocaat op de zittingen van 15 november 2017 en 30 november 2017.

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van,

in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang elders in het Rijk, meer bepaald in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Luik, Namen, Henegouwen, en, op grond van de artikelen 10ter en 12 VT. Sv., in Frankrijk en Italië,

meermaals, tussen 1 januari 2007 en 27 januari 2017,

terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijf jaar of meer,

- om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben,
- om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
- om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben,

A. Bij inbreuk op artikel 433quinties van het Strafwetboek, gepoogd te hebben het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 433septies van het Strafwetboek dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige of door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precare administratieve toestand, zijn precare sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

en met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 433octies van het strafwetboek dat hst een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

meer bepaald,

1. de eerste (W.) en de vijfde (Y.) beklaagde,

op 29 mei 2016,

gepoogd te hebben om twee, niet nader geïdentificeerde, minderjarige meisjes te werven, te vervoeren, over te brengen, te huisvesten of controle erover te nemen of over te dragen,

met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was,

2. de eerste (W.) en derde (B.) beklaagde,

op 13 oktober 2016,

gepoogd te hebben om, niet nader geïdentificeerde, Chinese minderjarige meisjes te verwerven en te vervoeren, over te brengen, te huisvesten of controle erover te nemen of over te dragen,

met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij hun toestemming van geen belang was, (processen-verhaal 038829/16,042920/16 & 001641/17).

B- Bij inbreuk op artikel 77bis van de Vreemdelingenwet, zich schuldig gemaakt te hebben aan het misdrijf mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de verzwarende omstandigheden zoals bepaald in artikel 77quater van de Vreemdelingenwet, dat het misdrijf gepleegd is door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken,

en van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

en met de verzwarende omstandigheid zoals bepaald in artikel 77quinquies van de Vreemdelingenwet, dat

het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet,

meer bepaald, een onbepaalde hoeveelheid personen, voornamelijk van Chinese en Tibetaanse nationaliteit, die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, te hebben opgehaald, vervoerd of te hebben voorzien van valse of vervalste geschriften, namelijk Europese

identiteitskaarten, arbeidscontracten, documenten met Strekking tot sociale zekerheid of belastingen, werk of een verblijfplaats, met het oogmerk om hen een verblijfstitel of mogelijkheid tot verblijf of werk, zonder over de nodige arbeidsvergunning te beschikken, in het Rijk te verschaffen,

1. de eerste beklagde (W.)

meermaals tussen 1 januari 2007 en 24 oktober 2016, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijf jaar of meer,

a. tussen 1 januari 2007 en 27 oktober 2016,

tegen betaling van een totale geldsom van 11.000 euro, een verblijfplaats, werk, valse of vervalste documenten en een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart te hebben bezorgd, aan H. Y., (BR.55-FÎ.52569/16)

b. tussen 30 november 2009 en 12 maart 2010,

tegen betaling van een totale geldsom van 1,600 euro een arbeidscontract, getuigschrift van onderwijs en twee aanbevelingsbrieven te hebben bezorgd aan de genaamde P. H. en, tegen betaling van 2,100 euro, haar als slachtoffer van mensenhandel bij de vzw PAYOKE te hebben geïntroduceerd, (BR.37.FJ, 1316/10)

c. op een niet nader bepaalde datum tussen 1 januari 2015 en 2 februari 2016.

tegen betaling van 21,000 euro een valse Roemeense identiteitskaart te hebben bezorgd aan de genaamde W. Y.,
(BR.2LEL.012132/2016)

d. tussen 1 juli 2015 en 31 maart 2016,

voor meerdere onbekend gebleven personen een onbepaald aantal vliegtuigreservaties en -tickets te hebben geregeld, (proces-verbaal 050236/16)

2. de eerste (W.) en de derde (B.) beklagde

op niet nader bepaalde data tussen 12 augustus 2013 en 22 december 2015,

een valse of vervalste Spaanse identiteitskaart en een verblijfplaats te (...), te hebben bezorgd aan de genaamde C. J.,

(BR.55XL. 130772/15)

3 . de derde beklaagde (B.)

Op 21 december 2015,

Chinese identiteitsdocumenten te hebben geregeld of voorzien
aan de genaamde Y. Y. , Y. M. en een derde niet nader geïdentificeerde persoon,
(BR.55XL.130772/15)

4. de eerste (W.) en de vijfde (Y.) beklagde,

op 3 mei 2016

aan de genaamde L.,

5. de eerste (W.) en de tweede (YB.) beklagde

meermaals tussen 29 juni en 14 juli 2016,

een onbepaalde hoeveelheid personen, minstens de personen genaamd D. J., Z., L.. C. Q. L. en Z. Y. te
hebben tewerkgesteld in de massagesalon de bvba O, (proces-verbaal 31560/16)

6. de eerste (W.) en de vijfde (Y.)

op 12 augustus 2016.

een valse of vervalste identiteitskaart te hebben afgeleverd aan de genaamde C., (proces-verbaal
34098/16)

7 . de eerste (W.), de derde (B.) en de vijfde (Y.) beklagde,

op een niet nader bepaalde datum tussen 13 en 17 augustus 2016,

een valse of vervalste identiteitskaart of paspoort te hebben nagemaakt, voorzien, geregeld of
afgeleverd aan een niet nader geïdentificeerde persoon, (proces-verbaal 34378/16)

8. de eerste (W.), de derde (B.) en de vierde (Z.) beklagde,

tussen 4 september en 17 november 2016,

een onbepaalde hoeveelheid personen, voornamelijk van Chinese en Tibetaanse nationaliteit, te
hebben opgehaald, vervoerd of valse, vervalste identiteitsdocumenten, werk of een verblijfplaats te
hebben bezorgd, (processen-verbaal 38829/16, 42920/16 Sc 01641/17)

9. de eerste (W.), de tweede (YE) en de zevende (Z.) beklagde,

tussen 6 en 12 oktober 2016,

tegen betaling van een totale geldsom van 5.000 euro, vervoer, een verblijfplaats en werk te hebben geregeld,

aan de genaamde L. B.,

(processen-verbaal 45878/16,45876/16 & 45877/16)

10. de eerste (W.) en de zevende (Z.) beklaagde,

meermaals tussen 1 en 30 november 2016,

een onbepaald aantal personen, minstens vijf personen te hebben opgehaald, vervoerd of valse, vervalste identiteitsdocumenten, werk of een verblijfplaats te hebben bezorgd.

meer bepaald,

a. aan de genaamde G. S.,

b. aan de genaamde Q.,

c. aan drie andere niet nader geïdentificeerde personen, (proces-verbaal 1451/17),

C. Met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden te hebben afgeperst,

met de verzwarende omstandigheid dat de afpersing gepleegd werd door twee of meer personen,

meer bepaald,

1. de eerste (W.) en de derde (B.) beklaagde,

tussen 6 oktober 2015 en 31 december 2015, een totale geldsom van 10.000 euro, ten nadele van Y. W., (BR.55.F1.41205/16)

2. de eerste beklaagde (W.).

op 27 oktober 2016,

samen met vier niet geïdentificeerde personen, een totale geldsom van 2,000 euro, ten nadele van H. Y.. (BR55.F1.52569/16).

D. De eerste (W.), de vijfde (Y.) en de zesde (SUN) beklaagde,

op 4 september 2016,

gepoogd te hebben om met behulp van bedreiging 12.000 euro af te persen, met de verzwarende omstandigheid dat de afpersing gepleegd werd door twee of meer persoon, ten nadele van J. M., (BR.37.F1,41535/16 & proces-verbaal 1856/17).

E. De eerste beklagde (W.),

van 1 januari 2007 tot 26 januari 2017,

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van listige kunstgrepen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft,

meer bepaald, leidend persoon te zijn geweest van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en. afpersing, met verzwarende om statigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K,

F. De eerste beklagde (W.),

tussen 6 maart 2016 en 27 januari 2017,

rechtstreeks of door tussenpersonen een voorstel tot omkoping ie hebben gedaan aan een persoon, die door gebruik te maken van valse hoedanigheden doet geloven een openbaar ambt uit te oefenen of te zullen uitoefenen, van een aanbod of een voordeel van welke aard dan ook voor zichzelf of voor een derde om een misdaad of een wanbedrijf naar aanleiding van de uitoefening van zijn ambt te laten plegen,

met de verzwarende omstandigheid dat het voorstel aangenomen werd door de persoon aan wie het voorstel werd gedaan,

meer bepaald, een voorstel te hebben gedaan aan twee personen, die werkzaam zijn of doen geloven werkzaam te zijn bij de gemeente, om een vervalst paspoort aan te maken voor een. derde tegen een financiële vergoeding van 1,800 euro. dat aanvaard werd door deze betrokken personen,

(proces-verbaal 1913/17).

G. De derde (B.) en de vierde (Z.) beklagde,

op 25 januari 2017,

bij inbreuk op de artikelen 2bis §1 van de Drugs wet van 24 februari 1921 en de artikelen 2, 3§ 1,40bis en 45 van het KB van 22 januari 1998.

in strijd met de voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 3, psychotrope stoffen in bezit te hebben gehad,

meer bepaald, vijf pillen met een totale hoeveelheid van 1,33 gram methamphetamine, (proces-verbaal 20665/17 & BR.60.F1.0086/17).

H. De derde (B.) en de vierde (Z.) beklaagde.

op 25 januari 2017,

bij inbreuk op artikel 2bis, § 1 van de Drugswet en de artikelen 1-15°, 19° en 36a. 11, 26bis en 28 van het Koninklijk Besluit van 31 december 1930,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 1J. verdovende middelen in bezit te hebben gehad,

meer bepaald,

1. een totale hoeveelheid 0,958 gram cocaïne,
2. een totale hoeveelheid 1,735 gram heroïne,
3. een totale hoeveelheid 96 gram marihuana, (proces-verbaal 20665/17 & BR.60.F1.0086/17).

L. Terwijl zij wisten dat hun deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan liet nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van driejaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft,

meer bepaald, beslissingen te hebben genomen zoals onder meer hef zoeken naar en het maken van afspraken met 'klanten', het regelen van verblijfsdocumenten bij de Chinese ambassade in België en verblijfplaats of werk zoeken voor 'klanten', in het kader van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en afpersing, met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K,

1 de derde beklaagde (B.).

van 6 oktober 2015 tot 26 januari 2017,

2. de vijfde beklaagde (Y.).

van 22 juni 2015 tot 26 januari 2017,

3. de zevende beklaagde (Z.),

van 11 augustus 2016 tot 26 januari 2017,

J. Met bedrieglijk opzei zichzelf of een derde de valse identiteit zoals vermeld op het valse stuk te verschaffen, valsheid te hebben gepleegd in openbare geschriften door namaking of vervalsing, van

geschriften of handtekeningen of door toevoeging of vervalsing van verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen of vast te stellen.

en met hetzelfde bedrieglijke opzet van die valse stukken gebruik te hebben gemaakt,

meer bepaald een onbepaalde hoeveelheid Litouwse, Portugese en Roemeense identiteitskaarten te hebben nagemaakt of vervalst of doen vervalsen of namaken,

1. de eerste beklaagde (W.).

meermaals tussen 1 januari 2009 en 25 januari 2017.

a. tussen 1 januari 2009 en 31 december 2015, terwijl de feiten de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zonder onderbreking gedurende vijf jaar of meer,

valse of vervalste documenten ter beschikking te hebben gesteld aan H. Y., waaronder een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart, (proces-verbaal 052M2/2016 & BR.55 ,F I,052569/2016)

b. op 14 april 2016,

een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart, (processen-verbaal 31561/1.6 & 32349/16)

c. op 24 oktober 2016,

een valse of vervalste identiteitskaart ter beschikking te hebben gesteld aan de genaamde A.,

(proces-verbaal 4640S/16)

d. op 24 januari 2017,

een valse Roemeense identiteitskaart op naam van Y. Z., een valse Litouwse identiteitskaart op naam van A. M., een valse Litouwse identiteitskaart op naam van B. A. en een Singaporees rijbewijs op naam van L. R., (processen-verbaal 3494/177 3517/17 & 5330/17)

2. de tweede beklaagde (YE),

a. op 11 juni 2015,

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart om zich te domiciliëren op het adres te (...), (BR.2LLL.12784/16)

b. op 20 mei 2016

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaarten om de bvba O. op te richten.

(BR.2LLL.12784/16)

3. de derde beklaagde (B.).

op 12 november en 21 december 2015.

gebruik te hebben gemaakt van een vals Litouws paspoort om zichzelf of een niet nader geïdentificeerde derde te domiciliëren op het adres te (...) en een Belgische verblijfstitel te verkrijgen, (BR.21XL.130799/2015)

4. de vierde beklaagde (Z.), op 17 november 2014,

bij samenhang te Calais (Frankrijk),

bij een politiecontrole gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Litouwse identiteitskaart op naam van X. T.,

5. de derde (B.) en de vierde f Z.) beklaagde,

op 25 januari 2017,

een vervalst Litouwse identiteitskaart op naam van J. F. C., (processen-verbaal 023530/2017.)

6. de vijfde beklaagde (Y.).

op 23 juni 2015,

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense Identiteitskaart om zich te domiciliëren op het adres te (...), (BR.2LLL7647/16, BR.69XL.8 167/16 & BR.70.LL.8164/16)

7. de zesde beklaagde (S.).

a. op 6 juni 2016,

gebruik te hebben gemaakt van een valse Roemeense identiteitskaart bij een politiecontrole, (BR.2LFL24311/16)

b. op 23 juni 2016,

gebruik te hebben gemaakt van een valse Roemeense identiteitskaart om zich te domiciliëren op het adres te 1000 Brussel, Koopliedenstraat 15, (BR..2LLL.7647/16, BR.69.LL.8167/16 & BR.70.LL.8164/16)

8. de vijfde (Y.) en de zesde (S.) beklaagde,

op 9 juli 2016,

gebruik te hebben gemaakt van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart om de bvba S.&Y. op te richten.

(BR.2UX.8174/16, BR,21X1-7647/16, BR.Ó9XL.&167/16 &BR.70XL.8164/16).

K. Bij inbreuk op artikel 505, lid 1. 4* van het Strafwetboek, zaken bedoeld in artikel 42. 3* van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen., goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een. misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, of de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing

of eigendom valt de in artikel 42. 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken te hebben, verheeld of verhuld, ofschoon hij de oorsprong ervan keilde of moest kennen,

te welen,

1. de eerste beklaagde (W.),

meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017, voor een totaalbedrag van 106.957,58 euro,

2. de tweede beklaagde (YE.)

meermaals tussen 5 mei 2015 en 5 augustus 2016, voor een totaalbedrag van 30.964,00 euro,

3. de derde beklaagde (B.).

meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017, voor een totaalbedrag van 10.123,67 euro,

4. de vierde beklaagde (Z.),

meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017, voor een totaalbedrag van 57.392,10 euro,

5. de vijfde beklaagde (Y.).

meermaals tussen 29 juni 2015 en 27 juli 2016, voor een totaalbedrag van 16-200 euro,

6. de achtste beklaagde (M.)

meermaals tussen 1 januari 2013 en 14 december 2016. voor een totaalbedrag van 16.512,07 euro.

L. Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd. met als oogmerk hel in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft.

meer bepaald, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of uitvoering van de activiteiten, zoals onder meer het zoeken van 'klanten, verblijfplaats of werk verschaffen aan 'klanten' of haar vennootschap aan te wenden om gelden afkomstig uit de misdrijven wit te wassen, van een internationaal georganiseerde criminele organisatie, met als doel het op grote schaal plegen van mensenhandel, mensensmokkel, valsheid in geschriften, en afpersing, met verzwarende omstandigheden, zoals nader omschreven in de tenlasteleggingen A, B, C, D, J en K,

1. de tweede beklaagde (YE.)

van 4 mei 2015 tot 26 januari 2017,

2. de vierde beklaagde (Z.)

van 16 november 2014 tot 26 januari 2017,

3.de zesde beklaagde (S.),

van 4 juni 2016 tot 26 januari 2017.

M. Bij inbreuk op artikel 75 van de Vreemdelingenwet, als vreemdeling onwettig in België verbleven te hebben,

meer bepaald door valse of vervalste documenten te hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf, namelijk,

1. de tweede beklaagde (YE).

van 11 juni 2015 tot 31 januari 2017,

2. de vijfde beklaagde (Y.),

van 1 februari 2010 tot 31 januari 2017,

3. de zesde beklaagde (S.),

van 6 juni 2016 tot 31 januari 2017, (BR.21.FI.024231/2016) (SR.13XL.Ü H16/2016)

met de omstandigheid dat deze misdrijven werden gepleegd nadat de derde beklaagde (B.) op 21 april 2004 door het hof van beroep van Antwerpen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar en, op het ogenblik van de feiten, het vonnis kracht van gewijsde had en er nog geen vijf jaren verlopen waren sinds hij deze straf had ondergaan of sinds deze straf verjaard was .

VORDERING TOT VERBEURDVERKLARING

Op grond van art. 42, 3° Sw.

Mijn ambt vordert de verbeurdverklaring van de volgende vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, lastens:

- 1) eerste beklaagde (W.): de geldsom van 106.957,58 euro,
- 2) de tweede beklaagde (YE): de geldsom van 30.964,00 euro,
- 3) de derde beklaagde (B.): de geldsom van 10.123,67 euro,
- 4) de vierde beklaagde (Z.): de geldsom van 57.392,10 euro, en het voertuig Mercedes met kentekenplaat (...) en met raamnummer (...),
- 5) de vijfde beklaagde (Y.): de geldsom van 16.200 euro,
- 6) de zevende beklaagde (Z.); de geldsom van 7.800,00 euro,
- 7) en de achtste beklaagde (M.): de geldsom van 16.512,07 euro.

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de beschikking van de raadkamer gewezen op 19 september 2017 waarbij de acht beklaagden naar deze rechtbank werden verwezen. De verwijzing gebeurde conform de vordering van het openbaar ministerie met inachtnaam van de verzachtende omstandigheden.

De acht beklaagden werden op verzoek van de procureur des Konings gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de 46ste kamer van de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel op 20 oktober 2017, datum waaróp de zaak werd uitgesteld op verzoek van een aantal advocaten van de verdediging. De advocaat van de gedetineerde beklaagde Z. H. vraagt geen uitstel en verzoekt in ondergeschikte orde om de zaak op korte termijn uit te stellen.

S. S. M., zesde beklaagde, werd rechtsgeldig gedagvaard om voor deze correctionele kamer te verschijnen, maar verscheen niet, zodat huidig vonnis lastens haar bij verstek wordt genomen.

Op de openbare terechtzitting van 3 november 2017 heeft de rechtbank gehoord :

- Mr. L. T., advocaat die de burgerlijke partijen vertegenwoordigde in haai uitleg, middelen en eisen, die voor elk van de burgerlijke partijen een conclusie neerlegt en stukkenbundel,
- Mevrouw M. D., substituut-procureur des Konings bij het parket van Brussel, in haar vordering.

Op de openbare terechtzitting van 15 november 2017 heeft de rechtbank gehoord:

- Z. H., zevende beklaagde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. B. R..
- M. L., achtste beklaagde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. F. DM. loco Mr. W. VDG..

Z. H. en M. L. hebben de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

Op de openbare terechtzitting van 30 november 2017 heeft de rechtbank gehoord:

- W. H. , eerste beklaagde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. L. J., die een conclusie neerlegt,
- B. C., derde beklaagde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. M. VN., die een stuk neerlegt

W. H. en B. C. hebben de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

Op de openbare terechtzitting van 8 december 2017 heeft de rechtbank gehoord:

- Z. J., vierde beklaagde, in haar uitleg en verdedigingsmiddelen. Zij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. W. S., die een dossier neerlegt
- Y. Y., vijfde beklaagde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen. Hij werd bijgestaan door een beëdigd tolk Chinees - Nederlands en zijn raadsman Mr. S. DK.,
- Mr. L. J., advocaat, die tweede beklaagde Y. Z. vertegenwoordigde, in zijn uitleg en verdedigingsmiddelen, die een conclusie neerlegt

Z. J. en Y. Y. hebben de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen,

3. FEITEN

I.

Vanaf begin 2015 gaven een aantal feiten aanleiding voor het opstarten van een onderzoek naar een smokkelnetwerk waarbij personen van Chinese en Tibetaanse nationaliteit in onwettig verblijf worden gesmokkeld vanuit China via een aantal Europese landen naar België.

2.

Op 19 januari 2015 wordt door de douane-inspectiedienst een DHL-pakketzending met twee authentieke Chinese paspoorten aangetroffen. De zending was afkomstig uit China en werd verstuurd naar W. H. , eerste beklaagde. Kort daarop biedt zich een slachtoffer aan van mensensmokkel die W. H. aanduidt als de persoon die voor hem documenten zou hebben geregeld om in België te kunnen verblijven en werken. Op 11 juni 2015 biedt Y. Z. zich aan met een valse Roemeense identiteitskaart om zich te domiciliëren in (...), waar ook W. H. gedomicilieerd is. Op 12 november 2015 biedt een zekere 'L. J. H.' zich aan bij de stad Brussel voor inschrijving in het bevolkingsregister op basis van een valse Litouwse identiteitskaart. De man wordt uiteindelijk geïdentificeerd als B. C., derde beklaagde. Er wordt bij derde beklaagde een huiszoeking verricht, waarbij in het voertuig MERCEDES van deze beklaagde 3 fotokopieën worden gevonden van Chinese identiteitsdocumenten. Op basis van een huurcontract van een appartement in Brussel wordt een link gelegd met eerste beklaagde, W. H. . In het laatst genoemd appartement wordt de genaamde C. J. aangetroffen die zich op basis van een vals paspoort in Evere liet inschrijven in het bevolkingsregister.

Wanneer de politiediensten verder onderzoek voeren naar de gegevens voortkomende uit de gevonden voorwerpen, verdere verklaringen van slachtoffers en getuigen analyseren, en een aantal feiten inzake valse identiteitsdocumenten onderzoeken, komen zij uit op een aantal personen die voornamelijk mensen van Chinese origine smokkelen naar België.

3.

De smokkelactiviteiten worden in België uitgevoerd door personen van Chinese origine, die in (telefonisch) contact staan met de eerste beklaagde, W. H. , die een centrale rol inneemt. De slachtoffers dienen aanzienlijke vergoedingen te betalen om te worden gesmokkeld naar België. De slachtoffers worden eenmaal in België ingezet als personeel in restaurants, illegale voedselateliers, massagesalons, de bouwsector of als oppas, dit veelal om hun schulden af te betalen. De slachtoffers worden zowel ingezet in het kader van handelsvennootschappen opgericht door leden van de bende als bij derden die op zoek zijn naar illegale werkrachten. Naast de verkoop van valse identiteitsdocumenten aan de slachtoffers, worden ook identiteitsdocumenten tijdelijk gebruikt door slachtoffers tegen betaling van een 'huurvergoeding' en een 'waarborg'.

4.

Uit het onderzoek is gebleken dat de slachtoffers zowel fysiek als verbaal worden bedreigd, zodat zij hun situatie niet kenbaar zouden maken aan de politiediensten. Er zouden ook contacten zijn bij Belgisch gemeentepersoneel en de Chinese ambassade om verblijfsdocumenten te bekomen voor de slachtoffers.

De benedeleden regelen het verblijf van de slachtoffers en hun tewerkstelling. Op die manier worden de slachtoffers, die geen Westerse taal machtig zijn, volledig onder controle gehouden.

5.

Betalingen voor verblijf en verblijfsdocumenten gebeuren op verschillende wijze.

Slachtoffers worden ingezet voor illegaal werk. Er worden cash betalingen verricht door de slachtoffers wat betreft huurvergoedingen en vergoedingen voor documenten of 'diensten' die worden geleverd.

Sommige leden van de bende bedreigen ook slachtoffers om cash betalingen te verrichten, louter om hen gelden afhandig te maken.

De rol van elk van de beklaagden zal hierna per beklaagde worden toegelicht.

4. BEOORDELING

Voorafgaandelijk: geen rechtsmacht voor tenlastelegging J.4

6.

Ter zitting werd door Z. J. opgeworpen dat de rechtbank territoriaal onbevoegd zou zijn om kennis te nemen van de feiten van de tenlastelegging J.4, welke feiten in Calais in Frankrijk zouden zijn gepleegd.

In de omschrijving van de tenlastelegging J.4 in de dagvaarding wordt aangegeven dat de rechtbank "*bij samenhang*" bevoegd zou zijn voor de daarin vermelde feiten. De rechtbank stelt evenwel niet vast dat door Z. J. in België gepleegde feiten een samenhangend en ondeelbaar geheel zouden vormen met de ten laste gelegde feiten in Frankrijk; wat in casu een vereiste zou zijn voor de rechtsmacht van deze rechtbank.

De rechtbank stelt bijgevolg vast geen rechtsmacht te hebben om kennis te nemen van de feiten van de tenlastelegging J.4 in hoofde van Z. J.,

Voorafgaandelijk: geen schending rechten van verdediging bij vertaling (telefoon)gesprekken

7.

In hun conclusie voeren zowel Y. Z. als W. H. aan dat de vertalingen in het strafdossier hun rechten van verdediging zouden schenden. Beiden voeren aan dat onvoldoende duidelijk zou zijn wie de vertalingen heeft opgesteld en of de betrokken persoon beëdigd zou zijn.

Concreet verzoekt Y. Z. dat om die reden dat de stukken in karton 21, map 44, uit het strafdossier zouden worden geweerd, W. H. verzoekt om alle vertalingen van telefoongesprekken in het strafdossier te willen weren. Ter zitting sluit Y. Y. Y. zich bij dit verzoek aan. Hij stelt eveneens dat de vertaling van de hem betreffende telefoongesprekken moet worden geweerd uit de debatten, omdat er niet de nodige garanties zouden zijn geboden op een kwalitatieve vertaling.

8.

De stukken in karton 2i, map 44 betreffen de aanhouding en het verhoor van beklaagde Y. Z., Uit het proces-verbaal 3485/17 blijkt dat de Salduz-procedure werd nageleefd en er een beëdigde tolk werd gevorderd, die Y. Z. ook heeft bijgestaan in baar vertrouwelijk onderhoud met haar raadsman. In het proces-verbaal 3486/17 met het verhoor van Y. Z. op 24 januari 2017 wordt uitdrukkelijk melding gemaakt van de bijstand van een beëdigde tolk. Er wordt aan Y. Z. gevraagd of zij deze tolk kan verstaan en of zij met deze tolk instemt. Y. Z. bevestigt dit en ondertekent ook het proces-verbaal van haar verhoor.

In deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat aan beklaagde alle nodige waarborgen werden geboden voor een bijstand van een beëdigde tolk met het oog op de vertaling. Voor zoveel als nodig verwijst de rechtbank ook nog naar karton 21, map 48, waaruit blijkt dat de tolken die in het kader van het strafonderzoek werden gevorderd wel degelijk de eed hebben afgelegd

9.

De rechtbank stelt geen schending van de rechten van verdediging van Y. Z. vast en wijst het verzoek tot wering van de voormelde stukken af als ongegrond.

10.

De stukken met vertalingen van de telefoongesprekken in het strafdossier zouden volgens beklaagden W. H. en Y. Y. Y. moeten worden geweerd. De rechtbank stelt evenwel vast dat de relevante processen-verbaal vermelden dat voor de vertaling van de telefoongesprekken een beëdigde tolk werd gevorderd. De rechtbank verwijst ook hier naar karton 21, map 48, waaruit blijkt dat de tolken die in het kader van het strafonderzoek werden gevorderd wel degelijk de eed hebben afgelegd. De rechtbank stelt verder vast dat in het kader van de verhoren van W. H. en Y. Y. Y. door deze beklaagden uitdrukkelijk werd ingestemd met de vertaling door de aanwezige beëdigde tolk. Tijdens het verhoor van deze beklaagden werden de belangrijkste passages uit de telefoongesprekken nog eens herbeluisterd in aanwezigheid van deze beklaagden en dus ook met bijstand van de beëdigde tolk. De rechtbank wijst er verder ook op dat de voorselectie van de relevante gesprekken ter griffie werd neergelegd, zodat beklaagden indien zij gesprekken wensten te herbeluisteren voor zover zij van mening waren dat de vertaling ervan niet correct was, hiertoe ruimschoots de mogelijkheid hadden (zie ook proces-verbaal 025150/17 en stuk nummer 1754572). In deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat aan beklaagden alle nodige waarborgen werden geboden betreffende de vertaling van de voormelde stukken en de uitoefening van hun rechten van verdediging,

11.

De rechtbank stelt bijgevolg geen schending van de rechten van verdediging van W. H. en Y. Y. Y. vast en wijst het verzoek tot wering van de voormelde stukken af als ongegrond.

Voorafgaandelijk: geen schending rechten van verdediging door de uitwijzing van Y. Z.

12.

Beklaagde Y. Z. voert in conclusie aan dat haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn doordat zij niet langer werd vastgehouden in een gesloten centrum in afwachting van de huidige strafprocedure m deze zaak, maar werd teruggewezen naar China. Op die manier zou zij volgens haar nu niet in staat zijn om haar proces bij te wonen.

De rechtbank wijst er op dat de procedure tot uitwijzing van Y. Z. los staat van de huidige strafprocedure. De rechtbank ziet overigens ook niet in waarom Y. Z. een verblijf in een gesloten centrum zou verkiezen in afwachting van haar proces, eerder dan terug te keren naar China. Beklaagde Y. Z. werd rechtsgeldig gedagvaard. Y. Z. beslist zelf of zij haar proces in persoon wenst bij te wonen en hoe zij haar verdediging wenst reorganiseren. De rechtbank heeft geen kennis van de reden waarom Y. Z. niet aanwezig is op haar proces. Beklaagde Y. Z. werd bovendien vertegenwoordigd door haar advocaat in deze procedure. Er is bijgevolg geen schending van de rechten van verdediging van beklagde Y. Z. door haar loutere afwezigheid in persoon op haar proces.

4.1. Algemene beoordeling inzake een aantal tenlasteleggingen

4.1.1. Algemene beoordeling met betrekking tot de tenlasteleggingen E, I en J (inzake criminele organisatie)

13.

De rechtbank is van oordeel dat in casu niet wordt aangetoond dat er sprake is van een criminele organisatie in de zin van artikel 324bis van het Strafwetboek. Er wordt niet aangetoond dat er sprake is van de vereiste bestendigheid en complexere vorm van organisatie die bij de criminele organisatie wordt beoogd. Er blijkt niet dat beklagden een vaste rolverdeling zouden hebben en vaste afspraken zouden hebben over de winsten die te verwachten vallen uit de misdrijven die gepleegd werden. Uit het onderzoek blijkt dat beklagden elkaar kennen en in functie van de omstandigheden en wanneer dit hen schikt, samenwerken om de hierna bewezen verklaarde misdrijven te plegen. Zij hanteren daarbij weliswaar een zekere rolverdeling, maar deze is op basis van de objectieve elementen in het strafdossier eerder ad hoc en per misdrijf afgesproken, zonder dat er sprake is van de structuur zoals geïndiceerd in artikel 324bis Strafwetboek.

Voor elk van de beklagden zal hierna nog afzonderlijk worden geoordeeld over de specifiek voor hen ten laste gelegde feiten inzake de criminele organisatie onder de tenlasteleggingen E, I en L.

4.1.2. Algemeen met betrekking tot de tenlastelegging onder B (inzake mensensmokkel)

14.

Het strafdossier toont aan dat er feiten van mensensmokkel werden gepleegd met een zekere vorm van organisatie waarbij personen van voornamelijk Chinese nationaliteit naar België werden gesmokkeld met het oog op vermogensvoordelen.

Het strafdossier bevat op basis van het telefonieonderzoek een grote hoeveelheid gesprekken die naar het oordeel van de rechtbank aan duidelijkheid en verbeelding niets te wensen overlaten en wijzen op activiteiten van mensensmokkel. Een aantal van de ten laste gelegde feiten worden aangetoond door de observaties, de analyse van het zendmastverkeer, de getapte telefoongesprekken, de andere afluistermaatregelen, materiële vaststellingen van de politiediensten, getuigenverklaringen van slachtoffers en/of de aangetroffen elementen in het kader van de huiszoeken.

15.

De rechtbank is van oordeel dat op basis van de hierboven aangehaalde elementen vaststaat dat er sprake is van een vereniging van misdadigers die illegale vreemdelingen van buiten de Europese Unie (hoofdzakelijk afkomstig uit China) tegen betaling overbracht naar België om er illegaal te verblijven en te werken. Wat betreft de hierna bewezen verklaarde tenlasteleggingen onder B werden deze feiten correct gekwalificeerd als mensensmokkel iade zin van artikel 77bis van de Vreemdelingenwet

4.1.3. Algemeen, met betrekking tot de verzwarende omstandigheden in de tenlasteleggingen onder B

16.

De rechtbank preciseert dat voor elk van deze verzwarende omstandigheden bij elk van de beklaagden nog zal worden nagegaan of de verzwarende omstandigheden van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen van toepassing zijn.

Misbruik van de bijzonder kwetsbare positie

17.

Het strafdossier toont aan dat misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van de slachtoffers. Het staat immers vast dat de slachtoffers, niet in het bezit van enig geldig identiteitsdocument, zich in een toestand van illegaal verblijf, van precair levensonderhoud en van totale afhankelijkheid bevinden: zij zijn immers gedwongen en worden zo nodig gedwongen om de richtlijnen van de smokkelaars op te volgen en beschikken niet meer over de vrijheid om te gaan en te staan waar zij willen. Door hun precaire situatie zien zij geen andere keuze meer dan zich te laten misbruiken door de mensensmokkelaars. De slachtoffers spreken de landstalen niet en beschikken over geen of weinig financiële middelen.

Criminele organisatie

18.

De rechtbank verwijst wat betreft de beoordeling van het bestaan van de criminele organisatie naar wat wordt uiteengezet in randnummer 13 van dit vonnis en stelt vast dat. het bestaan van een criminele organisatie niet bewezen is. De verzwarende omstandigheid van artikel 77quinquies van de Vreemdelingenwet inzake een criminele organisatie is bijgevolg niet van toepassing.

19.

De rechtbank stelt echter vast dat de verzwarende omstandigheid van artikel 77quater, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet niet vereist dat er sprake is van een criminele organisatie. Het volstaat voor de toepassing van deze verzwarende omstandigheid dat er sprake is van een vereniging van misdadigers.

Algemeen stelt de rechtbank inzake de mensensmokkel in het strafdossier het volgende vast:

- er wordt veelvuldig gesproken over het voorzien van (valse) documenten voor de te smokkelen personen, verblijfplaatsen en plaatsen waar deze personen kunnen worden ingeschakeld om te werken tegen betaling,
- de betrokken beklaagden wisselen op regelmatige basis en tijdstippen van oproepnummer en gsm-toestel, er wordt voornamelijk na interceptie van sommige beklaagden herhaaldelijk meegedeeld om niet via de telefoon te communiceren over hun activiteiten,
- de betrokken beklaagden worden gecontacteerd door personen die hen om hulp vragen voor het regelen van documenten inzake hun verblijfsstatus,
- er worden door de betrokken beklaagden communicaties gevoerd waarin financiële transacties worden besproken en geldafspraken worden gemaakt hetgeen duidelijk wijst op het verkrijgen van vermogensvoordelen,
- de betrokken beklaagden voeren uitvoerige gesprekken omtrent verblijfsdocumenten voor de te smokkelen personen, die zowel worden geregeld via contacten met vervalsers als met personen die zich ophouden bij de burgerlijke stand van Belgische gemeenten,
- de betrokken beklaagden voeren gesprekken over het uitlenen van verblijfsdocumenten aan anderen,
- de betrokken beklaagden voeren gesprekken over plaatsen waar zij de te smokkelen personen illegaal kunnen tewerkstellen.

20.

De rechtbank is gelet op het bovenstaande van oordeel dat de voormelde elementen duiden op onderlinge banden tussen de betrokken beklaagden met het oog op het plegen van het misdrijf mensensmokkel, zodat er aanleiding bestaat om de verzwarende omstandigheid bij de feiten van de tenlasteleggingen onder B te herkwalficeren als volgt, met name dat:

"het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet"

Het betreft dezelfde feiten als deze in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding onder B in hoofde van de daarin weerhouden beklaagden omschreven. De partijen hebben over de kwalificatie inzake de criminele organisatie en andere verenigingsvormen gepleit en zich hierop kunnen verdedigen. De rechtbank zal voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen hierna per beklagde nagaan of een dergelijke verzwarende omstandigheid in hun hoofde bewezen is.

4.2. Beoordeling tenlasteleggingen onder A (mensenhandel)

4.2.1. Tenlastelegging A.I

21.

De tenlastelegging A.I wordt door de beklaagden W. H. en Y. Y. Y. betwist.

Wat betreft de feiten van de tenlastelegging A.I stelt de rechtbank vast dat in het onderzoek met name de communicatie met nummer '162147903' van 29 mei 2016, op een bepaald ogenblik in een gesprek tussen beklagde W. H. en beklagde Y. Y. Y. verwezen wordt naar het laten overkomen van jonge Chinese meisjes. W. H. vraagt naar de leeftijd en vraagt of 14-15 jaar goed is, waarop Y. Y. positief

antwoordt en zegt dat zelfs 14 jaar goed is. Y. Y. zegt dat het goed is als ze heel jong, 14-15 jaar, zijn, W. H. zegt dat hij erover zal praten en vraagt hoeveel geld het is en of het 5000 is. Y. Y. antwoordt dat de inkomsten van dat type niet minder dan 5000 zullen zijn (zie synthese proces-verbaal 29686/2017, p. 19-20 en proces-verbaal 025856/2016)-

Zowel W. H. en Y. Y. Y. stellen dat de leeftijd van 14-15 jaar niet zo zou zijn uitgesproken en dat het een verkeerde vertaling betreft, waarbij het gesprek in werkelijkheid zou gaan over vrouwen van 40, 45, dan wel 50 jaar.

De rechtbank stelt vast dat voormeld gesprek inderdaad betrekking heeft op het laten overkomen van Chinese meisjes, dan wel vrouwen. Echter blijkt uit dit gesprek niet of er daadwerkelijk hieraan enige uitvoering werd gegeven. Een begin van uitvoering hiervan blijkt evenmin uit de andere elementen in liet strafdossier. Het taalgebruik tussen voormelde beklaagden bevat ernstige aanwijzingen in de zin van eventuele seksuele uitbuiting van deze meisjes of vrouwen, maar ook dit doel staat naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende vast.

22.

Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat het strafdossier onvoldoende objectieve elementen bevat om de feiten van de tenlastelegging A.I bewezen te verklaren in hoofde van W. H. en Y. Y. Y., zodat W. H. en Y. Y. Y. worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging A.I.

4.2.2. Tenlastelegging A.2

23.

Wat betreft de feiten van de tenlastelegging A.2 stelt de rechtbank vast dat in een communicatie, van 13 oktober 2016. op een bepaald ogenblik in een gesprek tussen beklagde W. H. en beklagde B. C. K. door W. H. op een fluisterende toon wordt meegedeeld dat het mogelijk is "een handel" te doen met mensen die hij kent. de mensen hebben een huis en willen kleine, jonge meisjes zoeken, om "mane" te doen. B. C. K. vraagt hem om wat te doen, waarop W. H. antwoordt "mane" (fonetisch). B. C. K. vraagt of hij deze vreemdeling kent, W. H. antwoordt positief en zegt dat zij jonge meisjes zoeken. B. C. K. vraagt hoe dat zal gaan met de jonge Chineesjes en antwoordt zelf dat zij mishandeld zullen worden, dat ze onherkenbaar zullen gemaakt worden (in de zin van toegetakeld worden), W. H. meldt dat hij ze kan vinden. B. C. K. vraagt of hij dit/de meisjes kent, waarop W. H. zegt dat dit meisje vroeger een massagesalon heeft geopend (zie synthese proces-verbaal 29086/2017, p. 35),

De rechtbank stelt vast dat voormeld gesprek inderdaad betrekking heeft op "een handel" van Chinese meisjes, zoals W. H. het letterlijk stelt. B. C. K. tracht in zijn verhoor van 8 maart 2017 het voormeld gesprek in een andere context te plaatsen, die er echter onverenigbaar mee is. Hij heeft het over een massagesalon van een vrouw die zou te maken hebben met prostitutie en volgens B. C. K. zou W. H. in dat gesprek gezegd hebben dat hij Westerse klanten kent die graag vrouwen seksueel mishandelen. B. C. K. zou gezegd hebben dat het niet goed is voor de Chinese meisjes dat ze zouden toegetakeld worden.

De rechtbank is van oordeel dat er echter uit geen enkel objectief element uit het strafdossier blijkt dat daadwerkelijk aan een dergelijke mensenhandel enige uitvoering werd gegeven. Een begin van uitvoering blijkt al evenmin uit de elementen in het strafdossier.

24.

Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat het strafdossier onvoldoende objectieve elementen bevat om de feiten van de tenlastelegging A.2 bewezen te verklaren in hoofde van W. H. en B. C. K., zodat W. H. en B. C. K. worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging A.2,

4.3. Beoordeling tenlasteleggingen onder B (mensensmokkel)

4.3.1. Tenlastelegging B.I.a

25.

De feiten van de tenlastelegging B.I.a worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er een uitgebreide verklaring voorligt van H. Y. in verband met de ten laste gelegde feiten van mensensmokkel.

H. Y. is naar het oordeel van de rechtbank ontegensprekelijk een slachtoffer van de mensensmokkel georganiseerd door W. H. De verklaring van H. Y. brengt op een gedetailleerde, coherente en consistente wijze een genuanceerd verhaal over de feiten en wordt door de rechtbank geloofwaardig geacht (zie proces-verbaal BR.55.FÎ.052569/2016). Het relaas van H. Y. wordt ondersteund door een aantal stukken die dit slachtoffer voorlegt, met name een kopie van het document dat hem door W. H. werd bezorgd inzake zijn verblijf in België en een kopie van de vervalste Roemeense identiteitskaart op naam van H. Y.. Verder bezorgde dit slachtoffer aan de onderzoekers een uitgebreide lijst van telefoonnummers die volgens H. Y. toebehoorden aan W. H. in de periode dat hij contacten had met hem. Bij nazicht door de onderzoekers blijken de telefoonnummers inderdaad aan W. H. te kunnen worden gerelateerd.

Uit de verklaringen van dit slachtoffer blijkt dat hij aan W. H. in 2007 1.000 euro cash betaalde om hem aan werk en een verblijfplaats te helpen. W. H. regelde een kamer voor 240 euro per maand en een werk als afwasser in een restaurant in Luik voor 600 euro per maand. In 2009 betaalde H. Y. 5000 euro cash aan W. H. voor papieren om in België te kunnen verblijven. Het betrof uiteindelijk een vervalst document. In 2014-2015 betaalde betrokkene 5.000 euro cash aan W. H. voor een identiteitskaart om in België te kunnen verblijven. W. H. regelde een vals/vervalste Roemeense identiteitskaart op naam van H. Y. met diens foto. W. H. droeg betrokkene op om zich daarmee te gaan inschrijven in de gemeente, hetgeen H. Y. niet gedaan heeft.

26.

De rechtbank acht de verklaringen van W. H. omtrent deze feiten niet geloofwaardig. W. H. verklaart in zijn verhoor van 29 maart 2017 dat hij H. Y. kent, maar dat hij sinds 2010 geen contact meer met hem heeft gehad. In de winter van 2016 zou volgens W. H. zijn vriendin Y. Z. tegen hem verklaard hebben dat er iemand bij haar thuis was geweest, die haar bijna verkracht zou hebben. Die persoon zou hebben verklaard dat W. H. voor hem papieren had geregeld. Volgens W. H. zou die persoon verklaard hebben dat W. H. hem heeft bedreigd maar W. H. zou deze persoon lang niet meer gezien hebben, in 2009 zou W. H. hem begeleid hebben naar een buitenlander inzake de regularisatie. De buitenlander, een zekere 'A.', zou tegen betaling de regularisatie in orde gebracht hebben. Deze A. zou nog volgens W. H. een politieman geweest zijn. Ter zitting herhaalde W. H. deze verklaring in grote

lijnen. Hij stelt dat het pas op het ogenblik van zijn inzage in het dossier zou geweest zijn dat hij zich bewust werd dat het H. Y. zou geweest zijn die bij Y. Z. aan de deur stond.

De verklaringen van W. H. worden tegengesproken door de objectieve elementen in het strafdossier. Uit het strafdossier blijken er diverse telefonische contacten van H. Y. met W. H. in de periode waarvan W. H. beweert dat hij geen contacten meer zou gehad hebben met H. Y.. Bovendien blijkt uit de getapte telefonische contacten die W. H. op 27 oktober 2016 had, en de daarop volgende omstandigheden (zie proces-verbaal 052842/2016), dat W. H. wel degelijk gedurende deze hele periode contact had met H. Y.. W. H. verklaart overigens ook in de getapte telefoongesprekken dat hij H. Y. 'geholpen' heeft. Het betrof het regelen van illegaal werk voor H. Y.

27.

Uit alle bovenvermelde elementen blijkt dat W. H. door middel van (vervalste) documenten, het ter beschikking stellen van verblijfplaatsen en werk zonder vergunning, H. Y. op Belgisch grondgebied heeft laten verblijven, met als direct oogmerk het verkrijgen van aanzienlijke vermogensvoordelen. De feiten van de tenlastelegging B.I.a zijn bijgevolg in hoofde van W. H. bewezen door de elementen van het strafdossier.

4.3.2. Tenlastelegging B.1.b

28.

De feiten van de tenlastelegging B.I.b worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank verwijst naar een verhoor van 13 augustus 2010 van F. H., die verklaarde dat W. H. voor haar was tussengekomen om haar aan te melden bij een gespecialiseerd opvangcentrum voor slachtoffers van mensenhandel en dat W. H. voor deze tussenkomst financieel zou zijn vergoed. F. H. gaf beklaagde 500 euro cash en de familie van F. H. schreef nog een bedrag van 16.000 RMB over aan de zus van W. H. . W. H. regelde voor dat bedrag onder andere een arbeidscontract, een getuigschrift van onderwijs en aanbevelingsbrieven. F. H. brengt een betalingsbewijs bij van de voormelde betaling van haar familie aan de zus van W. H. . De verklaring van F. H. brengt op een gedetailleerde, coherente en consistente wijze een genuanceerd verhaal over de feiten en wordt door de rechtbank geloofwaardig geacht, mede gelet op het stuk dat F. H. bijbrengt en dat haar relaas op objectieve wijze bevestigt (zie proces-verbaal 32358/2010),

29.

Uit al deze elementen blijkt dat W. H. door middel van documenten en een introductie van F. H. bij vzw PAYOKE haar op Belgisch grondgebied heeft laten verblijven, met als direct oogmerk het verkrijgen van aanzienlijke vermogensvoordelen. De feiten van de tenlastelegging B.I.b zijn bijgevolg in hoofde van W. H. bewezen door de elementen van het strafdossier.

4.3.3. Tenlastelegging B.I.c

30.

De feiten van de tenlastelegging B.I.c worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank verwijst naar de verhoren van W. Y., die in een gedetailleerd relaas aangeeft dat hij een bedrag van 21.000 euro heeft betaald aan W. H. voor het bekomen van een Roemeense identiteitskaart. De identiteitskaart bleek vervalst te zijn. W. Y. stelt dat er normaal gezien door W. H. een bedrag van 15,000 euro wordt gevraagd voor een identiteitskaart, maar dat W. H. een bedrag van 21.000 euro heeft gevraagd omdat hij wist dat het voor W. Y. dringend noodzakelijk was om een verblijfsdocument te bekomen. W. Y. vreest voor represailles van W. H. W. Y. heeft zich effectief met de vervalste Roemeense identiteitskaart aangeboden, waarna hij werd gearresteerd. W. Y. herkent na voorlegging van foto's W. H. als zijnde de persoon die hem de vervalste Roemeense identiteitskaart tegen betaling verschafte. De verklaring van W. Y. brengt op een gedetailleerde, coherente, en consistente wijze een genuanceerd verhaal over de feiten en wordt door de rechtbank geloofwaardig geacht (zie processen-verbaal 010393/2016 en 016388/2016).

31.

Uit al deze elementen blijkt dat W. H. door middel van vervalste documenten W. Y. op Belgisch grondgebied heeft laten verblijven, met als direct oogmerk het verkrijgen van aanzienlijke vermogensvoordelen. De feiten van de tenlastelegging B.I.c zijn bijgevolg in hoofde van W. H. bewezen door de elementen van het strafdossier,

4.3.4. Tenlastelegging B.I.d

32.

De feiten van de tenlastelegging B. I. d worden door de beklaagde W. H. betwist

De rechtbank stelt vast dat er uit het onderzoek blijkt dat er met een e-mailadres dat door beklaagde wordt gebruikt, meerdere vluchten werden gebruikt. De elementen in het strafdossier laten evenwel niet toe om voor elk van deze vluchten na te gaan voor wie deze zouden zijn geboekt en of deze daadwerkelijk door deze beklaagde werden geboekt, met het oog op het reserveren van vliegtickets voor derden en met het oog op mensensmokkel.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging B.I.d in hoofde van beklaagde niet bewezen zijn, zodat beklaagde dient te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

4.3.5. Tenlastelegging B.2

33.

De feiten van de Tenlastelegging B.2 worden door de beklaagden W. H. en B. C. K. betwist. De rechtbank stelt vast dat uit de elementen, van het strafdossier blijkt dat op 21 december 2015 een genaamde C. J. verbleef in een pand in de (...). Omtrent dit pand werd bij een fouillering van beklaagde B. C. K. een huurcontract gevonden. In het huurcontract werd de voormelde woongelegenheid in de (...) door W. H. verhuurd aan een zekere L. J. H.. De naam 'L. J. H.' blijkt in werkelijkheid een alias te zijn voor B. C. K. (zie de feiten zoals beschreven in de tenlastelegging J.3. waarbij B. C. K. zich onder de naam 'L. J. H.' trachtte in te schrijven bij de gemeente op het voormeld adres). De genaamde C. J. blijkt op basis van een vervalste Spaanse identiteitskaart in België in het voormelde pand te verblijven.

In zijn verhoor op 24 januari 2017 erkent W. H. dat hij de woongelegenheid in de (...) aan C. J. verhuurde. Volgens W. H. zou het gegaan hebben om een huur voor enkele dagen. C. J. was volgens W. H. een toerist. B. C. K. verklaart van zijn kant dat hij C. J. goed kent. In zijn tweede verhoor op 8 maart 2017 verklaart B. C. K. dat hij meende dat C. J. legaal in Nederland verbleef.

Niettegenstaande de vaststelling dat de persoon C. J. op basis van een vervalste Spaanse identiteitskaart in België blijkt ingeschreven, blijkt uit geen enkel element in het strafdossier dat beklaagde W. H. op de hoogte zou zijn geweest van de illegale verblijfstatus van C. J. aan wie beklaagde een woongelegenheid verhuurde en dat beklaagde W. H. deze woongelegenheid met het oogmerk op een illegaal verblijf in België zou hebben verhuurd. Deze vaststelling geldt eveneens voor B. C. K.. Er blijkt evenmin uit de objectieve elementen in het strafdossier dat beklaagden W. H. en/of B. C. K. aan C. J. de valse Spaanse identiteitskaart tegen betaling zouden hebben verschaft.

34.

De rechtbank stelt vast dat de feiten van de tenlastelegging B.2 niet bewezen zijn in hoofde van beklaagden zodat W. H. en B. C. K. dienen te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.2.

4.3.6. Tenlastelegging B.3

35.

De feiten van de tenlastelegging B.3 worden door de beklaagde B. C. K. betwist.

Uit het strafdossier blijkt dat naar aanleiding van een zoeking in het voertuig Mercedes met kentekenplaat (...) van B. C. K., drie fotokopieën worden aangetroffen van Chinese identiteitsdocumenten op naam van drie verschillende personen, met name een kopie van een Chinees identiteitsdocument op naam van Y. Y., een kopie van een Chinees identiteitsdocument op naam van een onbekende en een kopie van een Chinees identiteitsdocument op naam van Y. M.. Z. J. meldt aan de agenten spontaan dat de personen op de drie documenten worden geholpen door haar vriend B. C. K. om aan papieren te geraken. B. C. K. verklaart in zijn tweede verhoor op 8 maart 2017 dat hij denkt dat deze documenten voor de aanvraag van Chinese paspoorten zouden zijn. Hij stelt eerst dat het gaat om de vrienden, waarvan hij zou gesproken hebben in zijn eerder verhoor, maar de namen zouden hem dan toch niets zeggen, B. C. K. verklaart vervolgens dat het toch andere personen zijn dan die waarvan hij gesproken heeft, maar B. C. K. herinnert het zich niet. Ter zitting stelt B. C. K. dan weer dat één van de kopies betrekking zou hebben op de genaamde Y., B. C. K. zou deze mensen nu wel kennen en hebben geholpen om op een legale wijze via de Chinese ambassade een paspoort te verlengen.

De rechtbank stelt vast dat B. C. K. met betrekking tot de bij hem aangetroffen identiteitsdocumenten tegenstrijdige verklaringen aflegt. Er blijkt echter niet uit objectieve elementen in het strafdossier dat de voormelde personen illegaal naar of in België zouden gesmokkeld zijn door of via B. C. K., noch dat B. C. K. aan deze personen identiteitsdocumenten zou hebben bezorgd met het oog op een illegaal verblijf in België.

36.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging B.3 niet bewezen zijn in hoofde van B. C. K. zodat beklaagde dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.3.

4.3.7. Tenlastelegging B.4

37.

De feiten van de tenlastelegging B.4 worden door de beklaagden W. H. en Y. Y. Y. betwist.

De rechtbank stelt vast dat uit de elementen van het strafdossier blijkt dat op 3 mei 2016 door Y. Y. Y. een telefoongesprek wordt gevoerd (zie gespreksnummer 161324444) met een vrouw 'L.', die volgens Y. Y. Y. de vriendin zou geweest zijn van W. Y. (zie tenlastelegging B.1.c). Het gesprek gaat over bedragen die door deze dame aan W. H. zouden zijn gegeven om haar te helpen, maar volgens deze dame doet W. H. niets. De rechtbank is van oordeel dat de communicaties, die op 3 mei 2016 tussen Y. Y. Y. en deze dame 'L.' werden gevoerd, geen objectieve elementen bevatten dat er sprake, zou zijn in hoofde van W. H. en Y. Y. Y. van mensensmokkel betreffende deze dame 'L.'.

De rechtbank stelt vast dat er onvoldoende elementen zijn in het strafdossier die aantonen dat de tenlastelegging B.4 bewezen zou zijn in hoofde van beklaagden zodat W. H. en Y. Y. Y. dienen te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.4.

4.3.8. Tenlastelegging B.5

38.

De feiten van de tenlastelegging B.5 worden door de beklaagden W. H. en Y. Z. betwist.

Uit de elementen van het strafdossier komt op basis van verschillende communicaties tussen W. H. en Y. Z. naar voor dat er meerdere personen werkzaam zijn in het massagesalon O van beklaagde, waaronder de genaamde 'D. J.', 'Z.' en T.'. Bij sommige van deze personen zouden er volgens de inhoud van de getapte telefoongesprekken 'problemen' zijn in verband met de verblijfsstatus van deze personen. Op 13 juli 2016 voert de sociale inspectie samen met de politiediensten een controle uit in het massagesalon, waarbij de voormelde personen evenwel niet worden aangetroffen (zie ook proces-verbaal 31560/16). Bij nazicht blijken er geen werknemers ingeschreven te zijn voor wat betreft de bvba O. Er worden kopieën aangetroffen van Belgische verblijfsdocumenten van de genaamde C. O. L. en Z. Y. W. H. stelt in zijn verhoor van 29 maart 2017 dat er geen problemen waren met de verblijfsstatus van de masseuses in de bvba O. Y. Z. verklaart in haar verhoor van 24 januari 2017 dat de voormelde personen waarvan sprake in deze tenlastelegging wel degelijk werkten in het massagesalon van bvba O en dat de Tibetaanse meisjes niet over documenten beschikten. De rechtbank is van oordeel dat er twijfel is omtrent de verblijfsstatus van de bovenvermelde personen. Het betreft twijfel over een constitutief bestanddeel van het misdrijf mensensmokkel.

De rechtbank is van oordeel dat er aanwijzingen zijn dat W. H. en Y. Z. betrokken zijn bij mensensmokkel in verband met de voormelde personen die werden tewerkgesteld in de bvba O, doch dat deze onvoldoende concreet zijn om op basis hiervan zonder elke redelijke twijfel W. H. en Y. Z. als dader van het misdrijf mensensmokkel aan te merken.

39.

De rechtbank spreekt W. H. en Y. Z. vrij voor de feiten van de tenlastelegging B.5 op grond van twijfel, welke tot voordeel van de beklaagden moet strekken,

4.3.9. Tenlastelegging B.6

40.

De feiten van de tenlastelegging B.6 worden door de beklaagden W. H. en Y. Y. Y. betwist.

Op basis van het telefonieonderzoek, waaronder telefoongesprekken tussen W. H. en Y. Y. Y. en W. H. en de genaamde 'C.' (zie gespreksnummers 163642346, 163642682, 163642736, 163642747, 163642771, 163642787 en 1636429461), komt naar voor dat W. H. op 12 augustus 2016 een afspraak maakte met de gebruiker van het oproepnummer 32465284896, de genaamde 'C.'. Uit observatie blijkt dat voornoemde persoon zich vanuit het Centraal Station verplaatst met de metro naar het station Aumale alwaar hij een ontmoeting heeft met W. H. - Uit de communicaties blijkt ontegensprekelijk dat de ontmoeting bedoeld is om een identiteitskaart af te balen bij W. H. . De genaamde 'C.' geeft aan dat hij werk gevonden heeft en dat hij moet kunnen beschikken over een identiteitskaart, W. H. bevestigt die te kunnen leveren. Uit het beeldmateriaal komt naar voor dat 'C.' en W. H. zich samen bevinden in het metrostation Aumale en hun weg samen verder zetten (zie ook proces-verbaal 34098/2016). W. H. bevestigt bovendien telefonisch op 13 augustus 2016 aan Y. Y. Y. dat hij de dag voordien de identiteitskaart heeft afgegeven. W. H. stelt voor aan Y. Y. Y. om de identiteitskaart per maand te verhuren, omdat het anders te grote bedragen zijn om in een keer te betalen. W. H. en Y. Y. Y. zeggen dal ze de identiteitskaart graag meer willen verhuren om meer te verdienen.

In zijn verhoor van 24 januari 2017 ontkent Y. Y. Y. voormelde gesprekken te hebben gevoerd. De rechtbank verwijst wat dat betreft naar de duidelijke vaststellingen in het telefonieonderzoek.

In zijn verhoor van 29 maart 2017 stelt W. H. dat hij 'C.' eenmaal heeft gezien. De ontmoeting zou geen betrekking hebben gehad op een identiteitskaart. Na het beluisteren van de telefoongesprekken en de camerabeelden stelt W. H. dat het zou gegaan hebben om een vraag van 'C.' om via internet een identiteitskaart te huren. Dit zou volgens W. H. nooit tot een resultaat geleid hebben. W. H. erkent de ontmoeting op 12 augustus 2016. Deze versies van de feiten zijn naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet geloofwaardig. Beklaagde wijzigt in functie van de hem voorgelegde onderzoeksresultaten zijn versie van de feiten. Bovendien zijn de getapte telefoongesprekken zeer duidelijk over de verhuur van de identiteitskaart door W. H. aan 'C.',

41.

Uit al de bovenstaande elementen blijkt dat W. H. en Y. Y. Y. met het oog op vermogensvoordelen een identiteitskaart aan de genaamde 'C.' ter beschikking hebben gesteld tegen vergoeding zodat laatstgenoemde zijn illegaal verblijf in België kon verder zetten. De feiten van de tenlastelegging B.6 zijn bijgevolg bewezen in hoofde van beklaagden W. H. en Y. Y. Y..

4.3.10. Tenlastelegging B. 7

42.

De feiten van de tenlastelegging B.7 worden door de beklaagden W. H. , B. C. K. en Y. Y. Y. betwist.

De feiten van de tenlastelegging hebben betrekking op het ter beschikking stellen van 'een identiteitskaart tegen vergoeding aan een niet geïdentificeerde persoon. Er zijn evenwel geen concrete objectieve elementen om aan te nemen dat in de weerhouden periode daadwerkelijk tegen betaling een identiteitsdocument zou zijn verschaft aan een persoon met het oog op illegaal verblijf in België. Het strafdossier bevat, geen objectieve elementen die een begin van uitvoering hieromtrent aantonen.

43,

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging B.7 bijgevolg niet bewezen in hoofde van beklaagden zodat W. H., B. C. K. en Y. Y. Y. worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.7.

4.3.11. Tenlastelegging B.8

44.

De feiten van de tenlastelegging B.8 worden door de beklaagden W. H. , B. C. K. en Z. J. betwist.

De rechtbank stelt vast dat door het direct afluisteren in de wagen van B. C. K. een aantal gesprekken tussen B. C. K. en Z. J. konden worden afgeluisterd die betrekking hadden op de aanschaf van identiteitskaarten. Een aantal personen worden vermeld waarbij wordt aangehaald dat er papieren moeten worden geregeld. Zo wordt onder andere tussen B. C. K. en Z. J. op 9 september 2016 omstreeks 10u52 een gesprek gevoerd over een persoon H. B., die geen paspoort zou hebben, waarbij B. C. K. stelt dat er voor hem papieren moeten gehaald worden zodat er een Belgisch paspoort kan worden gemaakt. B. C. K. en Z. J. hebben het er in een gesprek over dat W. H. aan identiteitskaarten kan geraken en dat het '15' moet kosten. In gesprekken tussen W. H. en B. C. K. wordt er eveneens over paspoorten gepraat. Zo wordt op 13 oktober 2016 omstreeks 10u een gesprek gevoerd tussen B. C. K. en W. H. waarin melding wordt gemaakt dat B. C. K. een paspoort zal komen afhalen.

45.

De rechtbank is van oordeel dat er op basis van het bovenstaande, aanwijzingen zijn betreffende W. H. , B. C. K. en Z. J. wat betreft mensensmokkel, maar dat deze onvoldoende concreet zijn om op basis hiervan zonder elke redelijke twijfel W. H. , B. C. K. en Z. J. als dader van het misdrijf mensensmokkel aan te merken De rechtbank is van oordeel dat er twijfel is, welke tot voordeel van de beklaagden moet strekken, zodat W. H. , B. C. K. en Z. J. worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.8.

4.3.12. Tenlastelegging B.9

46.

De feiten van de tenlastelegging B.9 worden door de beklaagden W. H. . Y. Z. en Z. H. betwist.

Uit het telefonieonderzoek in het strafdossier blijkt dat 7 à 8 personen samen aangekomen zouden zijn in Duitsland en dat een onbekende manspersoon vanuit Duitsland naar België zou komen op 7 oktober 2016. Aan de hand van het telefonieonderzoek, het zendmastonderzoek en op basis van de arrestatie

van de betrokken personen kan de volgende modus operandi worden vastgesteld. Naar aanleiding van de komst van L. B. voert Z. H. met W. H. verschillende gesprekken. Uit de communicaties komt naar voor dat W. H. L. B. gaat oppikken aan het station te Brussel. Z. H. vraagt aan W. H. om een woning voor L. B. te regelen en nadien uit te kijken voor werk, Z. H. meldt dat hij maandag of dinsdag op bezoek zal komen. W. H. voert op zijn beurt communicaties met Y. Z. hierover. Y. Z. meldt aan W. H. dat hij een sim-kaart moet kopen voor L. B.. Op 9 oktober 2016 vraagt W. H. aan Y. Y. Y. voor de sleutel van de zaak, zodat L. B. daar kan overnachten. Op 9 oktober 2016 onderhoudt Z. H. een contact met de gebruiker van het oproepnummer (...) welke hij aanspreekt als 'vader'. Het gesprek gaat over het feit of de vader van Z. H. het geld al ontvangen heeft en dat er 5.000 euro moet ontvangen worden. Vervolgens gaat het over L. B. welke in België is aangekomen en het vinden van een verblijfsplaats en werk.

Z. H. verplaatst zich op 11 oktober 2016 naar het adres van W. H. . Z. H. en L. B. vertrekken nadien richting het Zuidstation alwaar ze de trein nemen richting Luxemburg. In het station te Namen verlaten ze de trein, waar ze gearresteerd worden. L. B. blijkt over een toeristenvisum té beschikken dat geldig is voor meerdere binnenkomsten tijdens een verblijf van 8 dagen (van 7 oktober 2016 tot 14 oktober 2016). Het paspoort is uitgerust met een binnenkomstempel welke afgestempeld is op 7 oktober 2016 op de luchthaven te Düsseldorf (Duitsland). L. B. wordt vrijgelaten en blijkt nadien telefonisch contact te hebben met W. H. . W. H. legt telefonisch uit dat Z. H. in de gevangenis kan terecht komen. W. H. beveelt L. B. om terug te keren, waar hij vervolgens zal worden opgehaald.

In zijn verhoor van 29 maart 2016 erkent W. H. dat hij voor L. B. een treinticket had gekocht en dat hij L. B. gaan afhalen is aan het Zuidstation op 7 oktober 2016. W. H. verklaart dat hij aan Z. H. had geweigerd om L. B. te laten logeren. Volgens W. H. zou er een streekgenoot recht tegenover W. H. gewoond hebben, waar L. B. kon blijven logeren. W. H. erkent ook dat Z. H. op 11 oktober 2016 bij hem is geweest. De sleutel zou in de brievenbus gezeten hebben, zodat Z. H. binnen kon en L. B. kon afhalen. W. H. zou gehandeld hebben in ruil voor een etentje,.

Uit de telefoongesprekken blijkt ontegensprekelijk dat W. H. regelingen treft om L. B. illegaal in België te laten verblijven, aangezien W. H. door Z. H. wordt aangesproken om een woning en werk te regelen voor L. B., W. H. regelt hem op voorstel van Y. Z. een simkaart. Hieruit blijkt dat beklagde W. H. alle regelingen treft om L. B. ook na het verstrijken van de geldigheidsdatum van zijn visum in België te laten verblijven. Op het ogenblik dat Z. H. wordt gearresteerd, neemt W. H. contact op met L. B. die op dat ogenblik nog maar een paar dagen met een geldig visum kan verblijven in België. De 'baas' van W. H. zou L. B. komen ophalen. Uit de observatie blijkt dat L. B. inderdaad wordt opgehaald aan het station.

47,

De rechtbank is evenwel van oordeel dat een constitutief bestanddeel van het misdrijf van mensensmokkel ontbreekt. L. B. verbleef immers niet illegaal in België in de weerhouden incriminatieperiode, zoals ook blijkt uit de elementen in het strafdossier. Beklaagden W. H. , Y. Z. en Z. H. kunnen zich bijgevolg niet schuldig hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel en dienen dan ook te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.9.

4.3.13. Tenlasteleggingen B.10.a-c

48.

De feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c worden door beklaagde W. H. betwist. Beklaagde Z. H. betwist ter zitting niet langer de feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c.

Uit getapte telefoongesprekken van het oproepnummer (...) dat toebehoort aan W. H. , blijkt dat in de periode tussen 1 november en 30 november 2016 via Z. H. verschillende mensen uit China naar België kwamen, waarbij W. H. en Z. H. samenwerkten om hen identiteitsdocumenten ter beschikking te stellen en om ze aan onderdak en werk te helpen, tegen vergoeding,

49.

Uit telefoongesprekken tussen W. H. en Z. H. blijkt dat beiden betrokken zijn bij de smokkel van twee personen uit China, Shandong, naar België. Na afspraak tussen Z. H. en W. H. wordt er op 16 november 2016 een persoon opgehaald op de luchthaven te Zaventem door W. H. , omstreeks 19u30, op 17 november 2016 wordt er een persoon opgehaald in het Zuidstation te Brussel door W. H. , na verzoek van Z. H., De beide verplaatsingen van W. H. worden bevestigd door het zendmastonderzoek.

50.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat W. H. een kamer verhuurt aan Z. H.. die er tijdelijk en met medeweten van W. H. gesmokkelde personen onderbrengt, die naar België zijn gekomen op zoek naar werk. In deze kamer verblijft er rond 7 november 2016 een vrouw uit Qindao in China, uit het telefonieonderzoek blijkt dat zowel W. H. als Z. H. zoeken naar werk voor deze Chinese personen.

51.

Uit de telefoongesprekken blijkt bovendien dat de gesmokkelde personen niet in het bezit zijn van de nodige verblijfsdocumenten. W. H. verduidelijkt in een telefoongesprek op 7 november 2016 aan Z. H. dat aan de gesmokkelde personen moet worden uitgelegd dat het momenteel minder kost en dat het niet zo moeilijk is om een verblijfstitel in Polen te laten maken (zie gespreksnummer 165619717). Zodra de geldigheid van de visa verlopen is, is het volgens W. H. veel 'gevaarlijker' om een verblijfsvergunning te laten maken. Z. H. wijst er op dat deze mensen al heel veel betaald hebben om uit China te geraken en dat als men hen gaat vragen om ook dat nog te betalen, dat moeilijk gaat worden. W. H. antwoordt dat het toch eerst gedaan moet worden

Uit het telefonieonderzoek in de weerhouden periode komt ook duidelijk naar voor dat W. H. en Z. H. op zoek zijn naar identiteitskaarten van andere personen om te 'verhuren' aan de illegale personen. Zo beschikken zij op basis van de inhoud van de telefoongesprekken over een Belgisch identiteitsdocument van een Chinees, die kennelijk op dat ogenblik in China verblijft. Deze identiteitskaart wordt kennelijk 'verhuurd' tegen betaling van een maandelijks bedrag van 350 euro en een 'huurwaarborg' van 30.000 euro indien de kaart wordt gehuurd voor 2 jaar. Indien het een 'huurvan een jaar betreft, dan is de 'waarborg' 5.000 euro,

52.

Uit het telefonieonderzoek blijkt dat W. H. onderdak geregeld heeft voor de twee personen die op 16 en 17 november 2016 zijn toegekomen. Uit getapte telefoongesprekken blijkt dat zij hiervoor huur

moeten betalen, zijnde 250 euro. Deze zijn hier niet tevreden mee aangezien zij reeds veel geld zouden hebben betaald om naar België te kunnen komen. De woongelegenheden zou kennelijk verhuurd worden door een vrouw, die oproepnummer (...) gebruikt.

Uit de getapte telefoongesprekken tussen W. H. en Z. H. blijkt dat de oudste van de twee personen uit China intussen werd tewerkgesteld in een restaurant, de jongste, die G. S. genoemd wordt, zou actief zijn in bouwwerken. De rechtbank stelt vast dat het dus ontegensprekelijk gaat om personen die in België verblijven en werken zonder geldige verblijfstitel en zonder de nodige formaliteiten en papieren.

53.

Voor het ophalen, onderdak bieden en werk zoeken, worden de bedragen tussen W. H. en Z. H. onderling in diverse telefoongesprekken afgesproken. Daarbij worden diverse bedragen genoemd, namelijk 300, 550 en 600 euro, die de personen moeten betalen voor de verleende 'diensten' van W. H. en Z. H., W. H. en Z. H. regelden bijgevolg tegen betaling voor de voormelde personen opvang, verblijf en werkgelegenheid en W. H. bood hen aan om verblijfsdocumenten te regelen.

54.

De rechtbank stelt vast dat de feiten van de tenlastelegging B.10.a-c in hoofde van beklaagden W. H. en Z. H. bewezen zijn op basis van de elementen van het strafdossier, in het bijzonder de getapte telefoongesprekken zoals weergegeven in het proces-verbaal 1451/2017.

4.3.14. Verzwarende omstandigheden in hoofde van W. H.

55.

De rechtbank stelt vast dat de verzwarende omstandigheid inzake het misbruik van de kwetsbare toestand van de slachtoffers bewezen is. De rechtbank verwijst naar wat is uiteengezet in randnummer 17 van dit vonnis.

De omvang en de frequentie van de smokkelactiviteiten beschreven onder de tenlastelegging B. alsook het gemak waarmee werd gesmokkeld, toont aan dat het in hoofde van W. H. om een gewoonte gaat. W. H. wist perfect wie hij kon aanspreken voor het vervalsen van documenten en hoe een verblijfstitel op basis van vervalste documenten kon worden bekomen, waar verblijfplaatsen konden worden geregeld, wie hij kon aanspreken om illegaal werk te organiseren voor de slachtoffers, etc. De elementen van het strafdossier tonen aan dat het om meerdere personen ging. Hieruit blijkt dat de verzwarende omstandigheid van de gewoonte in hoofde van W. H. bewezen is.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt verder dat W. H. veelvuldige contacten heeft met andere beklaagden en derden en een centrale rol speelt in de organisatie van de activiteiten inzake mensensmokkel. De rechtbank verwijst naar de vaststellingen zoals reeds vermeld in randnummer .19 van dit vonnis. De rechtbank is van oordeel dat W. H. een leidende persoon is in een vereniging van misdadigers die misdrijven plegen inzake mensensmokkel. Uit de getapte telefoongesprekken, de getuigenverklaringen en de observaties blijkt dat de andere betrokken beklaagden verantwoording moeten afleggen aan W. H. en dat hij met deze beklaagden contacten heeft en hen ook opdraagt om bepaalde daden te stellen. De heromschreven verzwarende omstandigheid dat W. H. bijgevolg

deelneemt aan de bedrijvigheid van een vereniging van misdadigers is eveneens bewezen in hoofde van W. H. .

56.

De voormelde verzwarende omstandigheden, zoals heromschreven, zijn bewezen voor elk van de hierboven in hoofde van W. H. bewezen verklaarde tenlasteleggingen onder B.

4.3.15. Verzwarende omstandigheden in hoofde van Y. Y. Y.

57.

De rechtbank stelt vast dat de verzwarende omstandigheid inzake het misbruik van de kwetsbare toestand van het slachtoffer bewezen is. De rechtbank verwijst naar wat is uiteengezet in randnummer 17 van dit vonnis.

De rechtbank stelt vast dat enkel de feiten van de tenlastelegging B.6 inzake mensensmokkel in hoofde van beklaagde bewezen zijn, zodat de verzwarende omstandigheid van de gewoonte in hoofde van Y. Y. Y. niet bewezen is.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat Y. Y. Y. veelvuldige contacten heeft met W. H. inzake verhuur van identiteitskaarten en dat hij op die manier actief deelneemt inzake activiteiten van mensensmokkel. Uit de getapte telefoongesprekken en de observaties blijkt dat beklaagde Y. Y. Y. wetens en willens handelt en met het oog op persoonlijke vermogensvoordelen. De heromschreven verzwarende omstandigheid dat Y. Y. Y. bijgevolg deelneemt aan de bedrijvigheid van een vereniging van misdadigers is eveneens bewezen in hoofde van Y. Y. Y.,

58.

De voormelde verzwarende omstandigheden, zoals heromschreven, zijn bewezen voor de in hoofde van Y. Y. Y. bewezen verklaarde tenlastelegging B.6.

4.3.16. Verzwarende omstandigheden in hoofde van Z. H.

59.

De rechtbank stelt vast dat de verzwarende omstandigheid inzake het misbruik van de kwetsbare toestand van de slachtoffers bewezen is. De rechtbank verwijst naar wat is uiteengezet in randnummer 17 van dit vonnis.

De rechtbank stelt vast dat enkel de feiten van de tenlastelegging B.10,a-c inzake mensensmokkel in hoofde van beklaagde bewezen zijn, zodat de verzwarende omstandigheid van de gewoonte in hoofde van Z. H. niet bewezen is.

Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat Z. H. veelvuldige contacten heeft met W. H. inzake verblijf en werkgelegenheid voor illegale personen en dat hij op die manier actief deelneemt inzake activiteiten van mensensmokkel. Uit de getapte telefoongesprekken en de observaties blijkt dat beklaagde Z. H. wetens en willens handelt en met het oog op persoonlijke vermogensvoordelen. De

verzwarende omstandigheid zoals heromschreven, dat Z. H. bijgevolg deelneemt aan de bedrijvigheid van een vereniging van misdadigers, is evenals bewezen in hoofde van Z. H..

60.

De voormelde verzwarende omstandigheden, zoals heromschreven, zijn bewezen in hoofde van Z. H. voorde bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.10.a-c

4.4. Beoordeling tenlasteleggingen onder C (afpersing)

4.4.1. Tenlastelegging C.1

61.

De feiten van de tenlastelegging C.1 worden door de beklaagden W. H. en B. C. K. betwist.

De rechtbank stelt vast dat een slachtoffer genaamd Y. W. volgens zijn verklaring op 7 oktober 2015 werd benaderd door W. H. (zie proces-verbaal 44893/2016). W. H. verwees naar een schijnhuwelijk dat Y. W. zou hebben afgesloten. W. H. dreigde om dit aan te geven bij de politie. Verder vertelde W. H. aan betrokkene dat het 45.000 euro kost voor het verkrijgen van documenten in België. Volgens Y. W. wist W. H. dat de betrokkene genoeg geld had. Laatstgenoemde kende de echtgenote van Y. W. in China. Wanneer Y. W. 45.000 euro zou betalen, zou hij documenten krijgen van W. H. Indien hij 10.000 euro zou betalen, zou hij de documenten, maar ook slagen krijgen. Y. W. verklaart dat hij, omdat hij geen 10.000 euro wilde betalen aan W. H. slagen heeft gekregen. Betrokkene verklaart eveneens dat hij een papier heeft getekend waarin hij beloofde dat hij binnen de week 10.000 euro zou betalen. De volgende dag reeds is W. H. samen met drie andere personen naar hem gekomen, Y. W. verklaart dat ze hem geslagen hebben en dat hij 3.300 euro heeft gegeven. Het overige bedrag, 6.700 euro, heeft betrokkene in drie keer betaald aan W. H. . W. H. was steeds vergezeld door een handlanger, die Y. W. herkent op foto. Deze foto betreft B. C.. Y. W. beschrijft B. C. K. en weet dat hij frieten maakt in Antwerpen' (het betreft eigenlijk Heist-op-den-Berg), en dat sommigen hem 'AK.' (zijn alias 'A.') en anderen hem A. noemen, Y. W. verklaart dat het B. C. K. is die hem geslagen heeft.

Y. W. verklaart dat hij onder deze bedreigingen en slagen 10.000 euro heeft afgegeven aan W. H. , maar dat hij geen documenten heeft gekregen. Y. W. voegt toe dat hij niet eerder een verklaring durfde afleggen gelet op zijn precare verblijfsstatus en om reden dat hij bang was voor represailles van W. H.

62.

De rechtbank stelt vast dat Y. W. op een gedetailleerde, coherente en consistente wijze een genuanceerd verhaal brengt. Het relaas geeft particuliere details weer, eigen aan een verhaal over reëel gebeurde feiten. Y. W. schetst daarbij een context die ook elementen bevat die voor hem nadelig zouden kunnen zijn, wat zijn geloofwaardigheid kracht bijzet. De rechtbank is van oordeel dat de geloofwaardigheid van Y. W. niet wordt aangetast door de vaststelling dat er geen schriftelijke bewijzen van de overhandiging van het geld kunnen worden voorgelegd, aangezien dit te verklaren is door de omstandigheden waarin de gelden werden overhandigd aan W. H. .

63.

De versie van de feiten die door W. H. wordt meegedeeld in zijn verklaring van 29 maart 2017 acht de rechtbank niet geloofwaardig. W. H. stelt dat hij in 2013 zou hebben samengewerkt met Y. W.. Y. W. zou via een huwelijk een verblijfsvergunning gekregen hebben voor 5 jaar. W. H. zou 10.000 euro op rekening van Y. W. in China hebben overgeschreven. Dat bedrag zou voor de aankoop van lampen bedoeld zijn. Volgens W. H. was er een firma opgericht door 4 mensen, deze firma zou OT. noemen en zou zijn opgericht in 2012 - 2013. W. H. zou daarin 30 procent aandelen hebben gehad. De firma zou te Jette gevestigd geweest zijn. W. H. zou 10.000 euro betaald hebben en de goederen zouden in België aangekomen zijn. De goederen zouden verkocht zijn en het geld zou terug op een rekening in China gestort zijn. W. H. stelt dat hij bedrogen zou zijn en dat er hem 10.000 euro afhandig zou zijn gemaakt door Y. W.. Volgens W. H. zou Y. W. zaakvoerder geweest zijn van de voormelde firma. W. H. voegt er ook nog aan toe dat Y. W. ten onrechte beweert dat W. H. voor hem papieren zou geregeld hebben, en W. H. stelt dat hij Y. W. maar één keer gezien heeft, in Antwerpen. B. C. K. verklaart in zijn verhoor van 8 maart 2017 dat hij een zekere L. J. kent. Uit de beschrijving volgt dat het gaat om Y. W., die B. C. K. ook aanduidt onder de naam Y. H. . B. C. K. verklaart hierover spontaan dat het gaat om een persoon die een schijnhuwelijk heeft afgesloten. Y. W. zou 10.000 euro nooit terugbetaald hebben aan W. H. in het kader van een aankoop van lampen. W. H. zou daar volgens B. C. K. overschrijvingsbewijzen van hebben, W. H. zou volgens B. C. K. zijn geld gaan terugvragen zijn bij Y. W.. Nog volgens B. C. K. zou Y. W. dit samen met vrienden besproken hebben en uiteindelijk in drie schijven terugbetaald hebben aan W. H. .

De verklaringen van W. H. en B. C. K. missen elke geloofwaardigheid. De verbalisanten die de verklaring van W. H. noteren, stellen bij nazicht vast dat Y. W. geen zaakvoerder of bestuurder is geweest van één of andere firma. Bovendien is de verklaring van W. H. tegenstrijdig in die zin dat hij in 2013 zou hebben samengewerkt met Y. W. en met hem zelfs een vennootschap zou hebben opgericht en sante zaken zou hebben gedaan, terwijl W. H. even later in zijn verklaring beweert dat hij Y. W. maar een keer gezien heeft.

64.

Het is naar het oordeel van de rechtbank bewezen dat Y. W. onder fysieke en morele dwang de gelden aan W. H. heeft overhandigd. Zowel de fysieke gewelddaden ten aanzien van Y. W. als de morele dwang van de bedreigingen en chantage van Y. W. (met name in verband met de aangifte van een zogenaamd schijnhuwelijk), vormen een geweld dat Y. W. ertoe heeft aangezet de gelden aan W. H. te overhandigen. Het kwaadwillig opzet waarmee W. H. en B. C. K. hebben gehandeld, blijkt uit de omschreven omstandigheden.

De verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door twee of meer personen is eveneens bewezen.

65.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging C1 correct in de dagvaarding werden omschreven en dat deze feiten in hoofde van beklaagden W. H. en B. C. K. bewezen zijn.

4.2.2. Tenlastelegging C.2

66.

De feiten van de tenlastelegging C.2 worden door de beklaagde W. H. betwist.

Op 28 december 2016 legt H. Y. een verklaring af bij de politie. Hij heeft zich op dat ogenblik aangemeld bij het gespecialiseerd opvangcentrum 'PAG-ASA'. H. Y. verklaart dat hij op 27 oktober 2016 aan het werken was in een restaurant in Namen. Hij werkte daar als bordenwasser, welke job hem aan de hand was gedaan via W. H. . Opeens verscheen laatstgenoemde in het restaurant, vergezeld door vier anderen. W. H. beschuldigde H. Y. ervan met de politie te hebben gepraat, wat H. Y. ontkende. W. H. zou gezegd hebben dat H. Y. België moest verlaten, H. Y. antwoordde dat hij veel geld had betaald (voor valse documenten). Daarop werd H. Y. geslagen door W. H. . De anderen stonden erop te kijken. W. H. zou H. Y. bedreigd hebben met een pistool tegen het hoofd. H. Y. bleef ontkennen, waarop W. H. het wapen zou hebben weggestoken en een ijzeren staaf van onder zijn jas zou hebben genomen. W. H. zou H. Y. daarmee op zijn rug en op zijn knieën hebben geslagen. Nadien zouden ze allemaal vertrokken zijn. De daders zouden eerst nog 2.000 euro uit de zak van H. Y. gehaald hebben. Er waren geen getuigen van deze feiten. Nadien heeft H. Y. W. H. niet meer gezien.

De rechtbank stelt vast dat H. Y. op een gedetailleerde, coherente en consistente wijze een genuanceerd verhaal brengt. Het relaas geeft particuliere details weer, eigen aan een verhaal over reëel gebeurde feiten. In het kader van zijn verhoor brengt H. Y. diverse stukken mee en toont hij ook aan dat hij diverse telefonische contacten heeft gehad met W. H. . De feiten zoals beschreven door H. Y. worden ook bevestigd door diverse getapte telefonische contacten die W. H. op 27 oktober 2016 voerde alvorens de feiten te plegen (zie proces-verbaal 052842/2016). Daarin is sprake dat W. H. een Chinees, die hij zou 'geholpen' hebben, een lesje zal leren, omdat deze hem zou verklikken. De inhoud van deze telefoongesprekken van W. H. stemt overeen met wat W. H. aan H. Y. zou hebben verweten volgens het relaas dat H. Y. doet over de feiten. De rechtbank ziet ook geen reden om te twijfelen aan de verklaring van H. Y. dat een bedrag van 2.000 euro zou zijn gestolen door W. H. naar aanleiding van de feiten. W. H. had H. Y. in het verleden reeds grote bedragen afhandig gemaakt, zij het in een andere context (namelijk in ruil voor valse documenten), en het is aannemelijk dat H. Y. gelet op zijn preciaire verblijfsstatus de gelden die hij verdiende met zijn zwartwerk noodgedwongen cash bijhield. De verklaring van W. H. op 29 maart 2017 in verband met H. Y. is daarentegen naar het oordeel van de rechtbank niet geloofwaardig. De rechtbank verwijst naar wat reeds werd uiteengezet in randnummer 26 van dit vonnis met betrekking tot de tenlastelegging B.l.a, welke argumenten hier ook worden hernomen in verband met de ongeloofwaardige verklaring van W. H. .

67.

De rechtbank mag en moet aan de feiten hun juiste kwalificatie geven. De juiste kwalificatie geven betekent op de eerste plaats het misdrijf bepalen dat aan de feiten van de vervolging beantwoordt.

De rechtbank stelt vast dat er in de omschreven feiten sprake is van het bedrieglijk wegnemen van gelden, en niet zozeer van het laten afgeven van de gelden van H. Y. onder dwang. Het bedrieglijk wegnemen is een constitutief bestanddeel van het misdrijf diefstal. Het bedrieglijk opzet waarmee W. H. heeft gehandeld, blijkt uit de omschreven omstandigheden. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de feiten onder tenlastelegging C.2 moet worden geherkwalificeerd als diefstal met geweld, zoals heromschreven in het dispositief van dit vonnis.

De verdediging heeft ter zitting de gelegenheid gekregen zich omtrent deze herkwalificatie te verdedigen.

68.

Het is duidelijk dat W. H. onder fysieke en morele dwang de gelden van H. Y. afhandig heeft gemaakt, gelet op de slagen (met een ijzeren staaf) en de bedreigingen met een handvuurwapen, zodat er ontegensprekelijk sprake is van geweld en bedreiging.

De verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door twee of meer personen is bewezen. Dit geldt ook voor de verzwarende omstandigheid waarbij bij de diefstal gebruik is gemaakt van wapens, met name een pistool en een ijzeren staaf.

69.

Op basis van de bovenstaande elementen uit het strafdossier acht de rechtbank de feiten van de tenlastelegging C.25 zoals geherkwalificeerd, bewezen in hoofde van W. H. .

4.5. Beoordeling tenlastelegging D (poging afpersing)

70.

De feiten van de tenlastelegging D worden door de beklaagden W. H. en Y. Y. Y. betwist.

De rechtbank stelt vast dat J. M. een verklaring aflegt waarin zij aangeeft dat zij werd bedreigd door onder andere de zesde beklaagde, S. S. M., in een getapt telefoongesprek aan Y. Y. Y. bevestigt S. S. M. dat zij geld is gaan eisen bij J. M. op 4 september 2016 (zie proces-verbaal 29686/2017, p. 28).

J. M. stelt dat het ging om tweemaal 6.000 euro, met name 6.000 euro die werd geëist van S. S. M. en 6.000 euro van D., de vennoot van J. M. in het massagesalon dat zij uitbaat. D. was er niet en daarom eisten S. S. M. en Z.G de andere 6.000 euro ook van haar, J. M. had het geld niet, zodat S. S. M. en Z.G uiteindelijk weer weggingen. Indien J. M. niet zou betalen, zouden voornoemden bij de politie verklaren dat er zich meisjes prostitueerden in het massagesalon van J. M.. Het ging dus om morele dwang die tot doel had J. M. te doen toegeven aan de afpersers uit vrees voor lasterlijke onthullingen.

Uit het strafdossier blijkt dat T. N., nadat zij was gearresteerd, op aanraden van W. H. het verhaal heeft verzonden dat ze (seksueel) werd uitgebuit door J. M. en dat ze een slachtoffer was van mensenhandel. Uit het strafdossier blijkt ook dat beklaagde Y. Y. Y. hiervan kennis had. W. H. stelde voor om minstens 5.000 euro te eisen bij J. M..

Een begin van uitvoering is aanwezig wanneer de dreiging van die aard is om het slachtoffer voldoende te beïnvloeden om toe te geven. De rechtbank is in het voorliggend geval van oordeel dat de bedreigingen die werden geuit inzake lasterlijke onthullingen voldoende waren om de geviseerde persoon J. M. te doen toegeven, J. M. beschikte niet over het geld zodat het misdrijf uiteindelijk niet voltrokken werd. Er is evenwel sprake van een strafbare poging van het misdrijf afpersing zoals omschreven in de feiten van de tenlastelegging D.

71.

Uit het telefonieonderzoek blijkt dat het W. H. is die de opdracht geeft aan S. S. M. om J. M. te bedreigen en haar gelden af te persen, zodat de feiten van de tenlastelegging D in hoofde van W. H.

en S. S. M. bewezen zijn. De verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door twee of meer personen is eveneens bewezen.

72.

De rechtbank is evenwel van oordeel dat niet is aangetoond dat Y. Y. Y. -niettegenstaande zijn kennis van de feiten - de feiten van de tenlastelegging D zou hebben gepleegd, zodat Y. Y. Y. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging D.

4.6. Beoordeling tenlastelegging E (leiderschap criminele organisatie) zoals heromschreven (leider vereniging van misdadigers)

73.

De feiten van de tenlastelegging E worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat cr sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging E zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

74.

De rechtbank is daarom van oordeel dat het feit dient te worden geherkwalificeerd zoals hierna in het dispositief opgenomen en met name dat beklaagde aanstoker of hoofd zou zijn geweest van een vereniging van misdadigers.

Het betreft dezelfde feiten als deze in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding onder E in hoofde van W. H. omschreven. De verdediging heeft over de kwalificatie inzake de criminele organisatie en andere verenigingsvormen gepleit en heeft zich hierop bijgevolg kunnen verdedigen.

75.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen zoals reeds vermeld in randnummer 19 van dit vonnis. Uit de getapte telefoongesprekken, de getuigenverklaringen en de observaties blijkt dat de andere betrokken beklaagden verantwoording moeten afleggen aan W. H. en dat hij met deze beklaagden contacten heeft en ben ook opdraagt om bepaalde daden te stellen inzake aan mensensmokkel gerelateerde feiten en afpersing, W. H. had een duidelijk coördinerende rol en was van alle aspecten van de misdrijven inzake mensenhandel en de slachtoffers op de hoogte, W. H. beschikte ook over een uitgebreid netwerk waarop hij een beroep kon doen inzake vervalsing van documenten, tewerkstelling van illegale personen, verblijfplaatsen en contacten bij de burgerlijke stand, welke contacten hij ook aanwendde in het kader van de gemaakte afspraken met de andere beklaagden die deel uitmaakten van de vereniging van misdadigers. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt onder andere dat W. H. ten aanzien van Z. H. en Y. Y. Y. bepaalt welke personen waar zullen worden ingezet om illegaal te werken en welke bedragen moeten worden gevraagd voor welke 'diensten'. De rechtbank verwijst ook naar de vele telefoongesprekken waarin W. H. andere beklaagden opdraagt wat ze moeten doen in het kader van de illegale activiteiten van deze vereniging van misdadigers.

76.

Gelet op de bovenstaande elementen in het strafdossier zijn de feiten van de tenlastelegging E. zoals heromschreven. in hoofde van beklaagde W. H. bewezen.

4.7. Beoordeling tenlastelegging F (actieve omkoping)

77.

De feiten van de tenlastelegging F worden door de beklaagde W. H. betwist.

Op basis van de af luistermaatregel op het oproepnummer (...) en de getapte telefoongesprekken op dit nummer, blijkt dat beklaagde W. H. in de weerhouden periode in contact stond met een zekere 'C.', die zich in sommige telefoongesprekken voorstelt als 'C. V.'. Deze 'C.' stelt werkzaam te zijn bij de stad Brussel. Uit de getapte telefoongesprekken (zie processen-verbaal 19137/17 en 32839/17) blijkt dat deze 'C.' op vraag van W. H. een Belgisch paspoort en verblijfsdocumenten had voorbereid voor Y. Z.. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt dat deze 'C.' de documenten had opgemaakt en dat W. H. een voorschot diende te betalen en bij afhaling en ondertekening van het paspoort op het gemeentehuis het saldo van het bedrag van 1.700 euro voor het paspoort diende te betalen. Deze C.7 stelde aan de telefoon dat zij alles zou annuleren als het voorschot (van 325 euro) niet zou worden betaald.

Op basis van deze telefoongesprekken blijkt dat W. H. een paspoort trachtte te bekomen mits betaling aan deze 'C.', die een openbaar ambtenaar is of zich minstens als openbaar ambtenaar voordeed. Deze 'C.' deed zich uitdrukkelijk voor als openbaar ambtenaar bij de diensten van de burgerlijke stand van de stad Brussel, aangezien zij stelde dat de verblijfsdocumenten en de paspoorten reeds in het computersysteem door haar geregeld waren, en zij voorstelde om op het gemeentehuis af te spreken voor ondertekening en overhandiging van de identiteitskaart. Daar zou dan ook het saldo van het bedrag van 1.700 euro dienen te worden betaald,

78.

De verzwarende omstandigheid dat een corruptieact tot stand was gekomen, blijkt uit de voormelde telefoongesprekken. Deze 'C.' aanvaardde ontegensprekelijk het voorstel om tegen betaling de nodige identiteitsdocumenten op te maken, aangezien zij reeds tot uitvoering daarvan overging. Of de identiteitsdocumenten daadwerkelijk werden afgeleverd, dan wel het beloofde voordeel werd verstrekt, is van geen tel. Het misdrijf van actieve omkoping is voltrokken op het ogenblik dat het voorstel ten aanzien van een openbaar ambtenaar, of de persoon die zich als dusdanig voorstelt wordt geformuleerd.

79.

Gelet op de bovenstaande elementen in het strafdossier zijn de feiten van de tenlastelegging F in hoofde van beklaagde W. H. bewezen.

4,8, Beoordeling tenlasteleggingen onder G en H (drugsbezit)

4.8.1. Voorafgaandelijk: heromschrijving

80.

De eindvordering in huidig dossier dateert van 12 september 2017.

Intussen werd het Koninklijk Besluit van 31 december 1930 houdende regeling van de slaapmiddelen en de verdovende middelen en betreffende risicobeperking en therapeutisch advies enerzijds, en het Koninklijk Besluit van 22 januari 1998 houdende regeling var. sommige psychotrope stoffen en betreffende risicobeperking en therapeutisch advies anderzijds, opgeheven en vervangen door een nieuw Koninklijk Besluit, met name het Koninklijk Besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen.

Dit Koninklijk Besluit is in werking getreden op de datum van bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad (artikel 68), namelijk op 26 september 2017, met uitzondering van de artikelen 41 en 69.

De huidige strafbaarstellingen worden in het nieuwe Koninklijk Besluit behouden. Aangezien de in de wet van 24 februari 1921 bedoelde straffen geldig blijven, is er geen sprake van een minder of meer gunstige regeling op het vlak van de straf, behalve wat de in artikel 2ter. 4" bepaalde straffen betreft, die enkel kunnen worden toegepast op feiten die gepleegd worden na 26 september 2017. Voormeld artikel is in casu niet van toepassing.

Ingeval de strafwet wordt gewijzigd, moet de kwalificatie van de nieuwe wet worden vastgesteld.

81.

De tenlasteleggingen die vallen onder tenlasteleggingen G en H.1-3 dienen te worden geherkwalificeerd zoals hierna in het dispositief van dit vonnis nader wordt bepaald.

De feiten zoals geherkwalificeerd waren reeds strafbaar op het moment dat ze werden gepleegd en de straffen die van toepassing zijn, werden niet verzwaard.

4.8.2. Tenlasteleggingen G en H.1-3, zoals heromschreven

82.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen die werden verricht in het kader van de huiszoeking in de woning van beklaagden B. C. K. en Z. J. op het adres te (...), waar de voormelde drugs werden aangetroffen. De rechtbank stelt vast dat de drugs werden teruggevonden enerzijds in de droogkast en anderzijds in de schuif van een keukenkast (zie proces-verbaal 85/2017),

B. C. K. erkent ter zitting in het bezit te zijn geweest van de voormelde drugs. Hij stelt dat Z. J. hiervan niet op de hoogte was. Z. J. ontkent ter zitting elk bezit van drugs. Zij stelt niet op de hoogte te zijn geweest van drugsgebruik door B. C. K..

De rechtbank acht op basis van de vaststellingen in het kader van de voormelde huiszoeking, de verdere analyses van de aangetroffen drugs en de verklaringen van B. C. K. zelf de feiten van de tenlasteleggingen G en H.1-3, zoals heromschreven, in hoofde van beklaagde B. C. K. bewezen. Naar het oordeel van de rechtbank zijn er onvoldoende objectieve elementen die de feiten van de

tenlasteleggings G en H.I-3, zoals heromschreven, in hoofde van. beklaagde Z. J. aantonen, zodat Z. J. voor deze feiten dient te worden vrijgesproken.

4.9. Beoordeling tenlasteleggingen onder I (beslissingen in criminele organisatie)

4.9.1. Tenlastelegging I.1

83.

De feiten van de tenlastelegging I.1 worden door de beklaagde B. C. K. betwist.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging I.1, zoals opgenomen in de dagvaarding. ontbreekt.

De rechtbank stelt vast dat er veelvuldige contacten zijn tussen W. H. en B. C. K. en dat zij samen de feiten van de tenlastelegging C.I hebben gepleegd, maar dat er geen andere objectieve elementen zijn die zouden aantonen dat er sprake is van een strafbare vorm van vereniging tussen B. C. K. enerzijds en W. H. of eventuele andere beklaagden anderzijds.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging in hoofde van beklaagde B. C. K. niet bewezen zijn, zodat B. C. K. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging I.1.

4.9.2. Tenlastelegging I.2, zoals heromschreven

84.

De feiten van de tenlastelegging I.2 worden door de beklaagde Y. Y. Y. betwist.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging I.2 zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

85.

De rechtbank is daarom van oordeel, dat het feit dient te worden geherkwalificeerd zoals in het dispositief hierna omschreven, met name als deelname aan een vereniging van misdadigers.

Het betreft dezelfde feiten als deze in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding onder 1.2 in hoofde van Y. Y. Y. omschreven. De verdediging heeft over de kwalificatie inzake de criminele organisatie en andere verenigingsvormen gepleit en zich hierop bijgevolg kunnen verdedigen.

86.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen zoals reeds vermeld in randnummer 19 van dit vonnis. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt dat Y. Y. Y. vrijwillig en bewust regelmatig samenkomt en afspreekt met W. H. met het oog om misdaden of wanbedrijven te begaan tegen personen, in het bijzonder blijkt uit de inhoud van veelvuldige getapte telefoongesprekken dat Y. Y. Y. en W. H. een handel hebben opgezet waarbij zij ten aanzien van illegale personen in België identiteitskaarten ter

beschikking stellen tegen vergoeding, zodat deze illegale personen hun verblijf in België zouden kunnen verder zetten en werken in België in strijd met de verblijfswetgeving (zie proces-verbaal 34098/2016). Op die manier blijkt dat beklaagde Y. Y. Y. deel uitmaakt van een bende die beschikt over een organisatie die wijst op een misdadig opzet dat klaar is om op het geëigende ogenblik ten uitvoer te worden gelegd. Uit de inhoud van de voormelde telefoongesprekken blijkt afdoende dat Y. Y. Y. de weloverwogen wil heeft om lid te zijn van die bende, met het oogmerk om de voormelde misdrijven te plegen. Door de daden van Y. Y. Y. in het bijzonder ook de feiten van de tenlastelegging B.6, heeft Y. Y. Y. deelgenomen aan deze vereniging van misdadigers,

87.

Gelet op de bovenstaande elementen in het strafdossier rijnt de feiten van de tenlastelegging 1.2, zoals heromschreven, in hoofde van beklaagde Y. Y. Y. bewezen.

4.9.3 Tenlastelegging 1.3, zoals heromschreven

88.

De feiten van de tenlastelegging 1.3 worden door de beklaagde Z. H. betwist. Beklaagde voert ter zitting aan dat bij geen beslissingen zijn genomen in het kader van een criminele organisatie en verzoekt tot herkwalificatie naar het misdrijf van deelneming aan een criminele organisatie.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging 1.3 zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

89.

De rechtbank is daarom van oordeel dat het feit dient te worden geherkwalificeerd zoals hierna in het dispositief van dit vonnis nader bepaald, met name als deelname aan een vereniging van misdadigers.

Het betreft dezelfde feiten als deze in de verwijzingsbeschikking en in de dagvaarding onder 1.3 in hoofde van Z. H. omschreven. De verdediging heelt over de kwalificatie inzake de criminele organisatie en andere verenigingsvormen gepleit en zich hierop bijgevolg kunnen verdedigen.

90.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen zoals reeds vermeld in randnummer 19 van dit vonnis. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt dat Z. H. vrijwillig en bewust regelmatig samenkomt en afspreekt met W. H. met het oog om misdaden of wanbedrijven te begaan tegen personen. In het bijzonder blijkt uit de inhoud van veelvuldige getapte telefoongesprekken dat Z. H. en W. H. verblijf en tewerkstelling regelen voor illegale personen in België en ook afspraken maken om hen verblijfsdocumenten te verkopen of ter beschikking te stellen tegen vergoeding, zodat deze illegale personen hun verblijf in België zouden kunnen verder zetten en werken in België in strijd met de verblijfswetgeving. Op die manier blijkt dat beklaagde Z. H. deel uitmaakt van een bende die beschikt over een organisatie die wijst op een misdadig opzet dat klaar is om op het geëigende ogenblik ten uitvoer te worden gelegd. Uit de inhoud van de voormelde telefoongesprekken blijkt afdoende dat Z.

H. de weloverwogen wil heeft om lid te zijn van die bende met het oogmerk om de voormelde misdrijven te plegen. Door de daden van Z. H., in het bijzonder ook de feiten van de tenlasteleggingen B-10.a-c, heeft Z. H. deelgenomen aan deze vereniging van misdadigers.

91.

Gelet op de bovenstaande elementen in het strafdossier zijn de feiten van de tenlastelegging 1.3, zoals heromschreven. in hoofde van beklaagde Z. H. bewezen.

4.10. Beoordeling tenlasteleggingen onder J (valsheid en bedrieglijk opzet valse stukken)

4.10.1 Tenlastelegging J.1.a

92.

De feiten van de tenlastelegging J. 1 .a worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank verwijst naar het relaas zoals uiteengezet door H. Y. in zijn verklaring van 28 december 2016 (zie randnummer 25 van dit vonnis). De rechtbank: acht dit relaas geloofwaardig,

H. Y. legt een kopie van een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart voor die hem in 2014 of 2015 door W. H. werd verschaft. De valse identiteitskaart zelf werd volgens H. Y. door W. H. teruggenomen. Bij nazicht van de kopie van de kaart blijkt deze vals. dan wel vervalst. Bij nazicht door de politiediensten blijken er bovendien verschillende vervalsingen van de identiteitskaart roet dit kaartnummer te circuleren.

H. Y. legt tevens een kopie voor van het document dat door een zekere A. zou zijn opgesteld op naam van H. Y. en met diens foto en waarbij de indruk wordt gewekt dat de genaamde A. een ambtenaar inzake regularisaties zou zijn (zie bijlage 6 in proces-verbaal BR.55.FI.052569/2016), H. Y. betaalde in 2009 aan W. H. een bedrag van 5.000 euro in ruil voor papieren om in België te kunnen verblijven. W. H. leverde hem het betrokken document af en stelde het voor alsof dit een officieel document was. Het document bevat valse verklaringen,

93.

Uit de bovenstaande elementen volgt dat beklaagde W. H. gebruik heeft gemaakt van de beide voormelde valse stukken. Het bedrieglijk oogmerk is eveneens aanwezig aangezien W. H. hiervan gebruik maakte met het oog op een vermogensvoordeel dat hij op die manier van H. Y. kon bekomen,

94.

De feiten van de tenlastelegging J.I.a zijn bewezen in hoofde van W. H.

4.10.2. Tenlastelegging J.1.b

95.

De feiten van de tenlastelegging J.1.b worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart. Het betreft kennelijk de identiteitskaart die op 14 april 2016 werd aangetroffen in de tofumachine van het bedrijf FF, waar W. H. deeltijds werkte. De rechtbank beschikt evenwel over onvoldoende objectieve elementen om te kunnen vaststellen, of het een valse of vervalste identiteitskaart betrof.

96.

De feiten van de tenlastelegging J.1.b zijn dan ook niet bewezen in hoofde van W. H. en hij dient te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging,

4.10.3. Tenlastelegging J.1.c

97.

De feiten van de tenlastelegging J.1.e worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse of vervalste identiteitskaart, die ter beschikking zou zijn gesteld aan de genaamde A. W. Het dossier bevat onvoldoende objectieve elementen om te kunnen vaststellen of het een valse of vervalste identiteitskaart betrof.

98.

De feiten van de tenlastelegging J.1.c zijn dan ook niet bewezen in hoofde van W. H. en hij dient te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

4.10.4 Tenlastelegging J.1.d

99.

De feiten van de tenlastelegging J.1.d worden door de beklaagde W. H. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse of vervalste Roemeense identiteitskaart op naam van Y. Z. en twee Litouwse identiteitskaarten op naam A. M. en B. A., welke werden teruggevonden bij de huiszoeking op 24 januari 2017 bij FF. Uit onderzoek van de gespecialiseerde diensten ter zake blijkt dat het gaat om valse identiteitsdocumenten. De rechtbank beschikt evenwel over onvoldoende objectieve elementen om te kunnen vaststellen of deze identiteitskaarten door W. H. of in zijn opdracht werden vervalst, dan wel dat W. H. deze valse identiteitskaarten zou hebben gebruikt met het door de wet vereiste bijzonder opzet.

100.

De feiten van de tenlastelegging J.1.d zijn dan ook niet bewezen in hoofde van W. H. en hij dient te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

4.10.5. Tenlastelegging J.2.a

101.

De feiten van de tenlastelegging J.2.a worden door de beklaagde Y. Z. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse Roemeense identiteitskaart. Uit het nazicht van de gespecialiseerde diensten blijkt dat de Roemeense identiteitskaart met nummer RR985209 vals is (proces-verbaal BR.21.LL .012784/2016). Deze identiteitskaart werd door Y. Z. gebruikt om zich te domiciliëren te (...). Het bedrieglijk opzet in hoofde van Y. Z. blijkt uit het feit dat zij zich op die manier een onrechtmatig voordeel heeft verschaft.

102.

De feiten van de tenlastelegging J.2.a zijn bewezen in hoofde van Y. Z. op basis van de elementen in het strafdossier.

4.10.6. Tenlastelegging J.2.h

103.

De feiten van de tenlastelegging J.2,b worden door de beklaagde Y. Z. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar de voormelde valse Roemeense identiteitskaart (zie tenlastelegging J.2.a). Deze valse identiteitskaart werd gebruikt door Y. Z. om op 20 mei 2016 de bvba O op te richten samen met W. H. en B. F., met maatschappelijke zetel te (...) (proces-verbaal 011058/2016), Het bedrieglijk opzet in hoofde van Y. Z. blijkt uit het feit dat zij zich op die manier een onrechtmatig voordeel heeft verschaft.

104.

De feiten van de tenlastelegging J.2.b zijn bewezen in hoofde van Y. Z.

4.10.7. Tenlastelegging J.3

105.

De feiten van de tenlastelegging J.3 worden door de beklaagde B. C. K. betwist

Op 12 november 2015 biedt een persoon zich aan bij de gemeente Brussel om zich in te schrijven in het bevolkingsregister als zijnde L. J. H., geboren op 15 oktober 1983 en woonachtig te (...). De zogenaamde L. J. H. maakt tijdens zijn aanvraag tot inschrijving en tot het bekomen van een Belgische verblijfstitel gebruik van een valse Litouwse identiteitskaart. Op 21 december 2015 stellen de politiediensten vast dat een man met Aziatisch uiterlijk geïdentificeerd op basis van zijn Belgisch paspoort als B. C., zich aanbiedt onder de identiteit L. J. H.. B. C. is onder andere in het bezit van 5 gsm-toestellen en een plastic mapje met daarin de uitnodiging, het aanvraagformulier tot inschrijving en een huurcontract op naam van de zogenaamde L. J. H..

Beklaagde betwist de feiten en stelt dat hij enkel kwam tolken voor een zogenaamde vriend, die hij aanduidt als 'L. J. H.'. In zijn verhoor van 8 maart 2017 en ter zitting hield B. C. K. voor dat de genaamde L. J. H. zich op het toilet zou bevonden hebben toen het volgnummer voor diens aanvraag aan het loket passeerde. Het zou volgens B. C. K. een misverstand zijn. De rechtbank acht deze verklaring van B. C. K. niet geloofwaardig. Uit het proces-verbaal BR.5S.LL.130772/2015 blijkt dat de politiediensten reeds vanaf 8u aanwezig waren aan het betreffende loket. B. C. K. was alleen en er waren geen andere personen met een Aziatisch uiterlijk in de ontvangstzaal. B. C. K. bood zich om 8u32 aan toen het volgnummer voor behandeling van het dossier van L. J. H. aan de beurt was. Nog tijdens de veiligheidsfouille die plaats vond tussen 8u33 en 8u35 meldde B. C. K. dat een vriend hem vergezelde, maar dat hij niet wist waar hij was. Onmiddellijk werd door de politie overgegaan tot de controle van de nabijgelegen openbare ruimten maar er werden geen andere manspersonen opgemerkt van het Aziatische type. In deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de versie van de feiten van beklagde totaal ongeloofwaardig is. De rechtbank stelt bijgevolg vast dat beklagde B. C. K. zich aanbood met een valse Litouwse identiteitskaart met het oog op het bekomen van een onrechtmatig voordeel, met name liet inschrijven van zichzelf of van een derde op het voormelde adres te Brussel. Het bedrieglijk opzet is daarmee eveneens bewezen,

106.

De rechtbank stelt vast dat de feiten in de tenlastelegging J.3 correct werden gekwalificeerd en bewezen zijn in hoofde van B. C. K.,

4.10.8. Tenlastelegging J.5

107.

De feiten van de tenlastelegging J.5 worden door de beklagden B. C. K. en Z. J. betwist.

Bij de huiszoeking op 25 januari 2017 bij B. C. K. wordt een Litouws paspoort aangetroffen op naam van B. F. C. met nummer 22200077 (zie proces-verbaal 023530/2017). Een gespecialiseerde dienst stelt vast dat het paspoort vervalst is. De rechtbank beschikt evenwel over onvoldoende objectieve elementen om te kunnen vaststellen of deze identiteitskaart door B. C. K. of in zijn opdracht werd vervalst, dan wel dat B. C. K. deze valse identiteitskaart zou hebben gebruikt met het door de wet vereiste bijzondere opzet, Dezelfde vaststellingen gelden ook voor Z. J.

108.

De feiten van de tenlastelegging J-5 zijn dan ook niet bewezen in hoofde van B. C. K. en Z. J., zij dienen te worden vrijgesproken voor deze tenlastelegging.

4.10.9. Tenlastelegging J.6

109.

De feiten van de tenlastelegging J.6 worden door de beklagde betwist. Y. Y. Y. stelt ter zitting dat hij meende dat hij mits betaling van een bedrag van 3.000 euro een geldige Roemeense identiteitskaart kon verkrijgen.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse Roemeense identiteitskaart. Uit het nazicht van de gespecialiseerde diensten blijkt dat: de Roemeense identiteitskaart met nummer (...) vals is. Deze identiteitskaart werd door Y. Y. Y. gebruikt om zich te domiciliëren te (...). Het bedrieglijk opzet in hoofde van Y. Y. Y. blijkt uit het feit dat hij zich op die manier een onrechtmatig voordeel heeft verschaft. Beklaagde kan ook niet geloofwaardig voorhouden dat hij door loutere betaling aan een derde ervan uit kon gaan dat hij een geldige identiteitskaart zou bekomen.

110.

De feiten van de tenlastelegging 3.6 zijn bewezen in hoofde van Y. Y. Y. op basis van de elementen in het strafdossier.

4.10.10 Tenlastelegging J.7.a

111.

De feiten van de tenlastelegging J.7.a betreffen de beklaagde S. S. M.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar een valse Roemeense identiteitskaart, die door S. S. M. op 6 juni 2016 in liet kader van een verkeerscontrole aan de politiediensten werd overgemaakt. Uit het nazicht van de gespecialiseerde diensten bleek dat de Roemeense identiteitskaart met nummer (...) vals was (proces-verbaal RR.21.F1.02423 Ir 16). Deze identiteitskaart werd door S. S. -Mei gebruikt om zich te identificeren. Het bedrieglijk opzet in hoofde van S. S. Mei blijkt uit het feit dat zij op die manier een nadeel heeft trachten te vermijden, met name dat zij heeft getracht op die manier haar werkelijke verblijfsstatus in België te verhullen.

112.

De feiten van de tenlastelegging J.7.a zijn bewezen in hoofde van S. S. M. op basis van de elementen in het strafdossier.

4.10.11 Tenlastelegging J.7.b

113.

De feiten van de tenlastelegging J.7.b betreffen de beklaagde S. S. M.

De rechtbank stelt vast dat er in deze tenlastelegging verwezen wordt naar de in tenlastelegging j.7.a voormelde valse Roemeense identiteitskaart. Deze valse identiteitskaart werd door S. S. Mei gebruikt om zich te domiciliëren te (...) (zie proces-verbaal BR.21.LL.OÖ7647/2016). Het bedrieglijk opzet in hoofde van S. S. M. blijkt uit het feit dat zij zich op die manier een onrechtmatig voordeel heeft verschaft.

114.

De feiten van de tenlastelegging J.7.b zijn bijgevolg bewezen in hoofde van S. S. M. op basis van de elementen in het strafdossier.

4.10.12. Tenlastelegging J.8

115.

De feiten van de tenlastelegging J.8 betreffen de beklaagde S. S. Met en Y. Y. Y.. De feiten van de tenlastelegging J.8 worden door de beklaagde Y. Y. Y. betwist.

De rechtbank stelt vast dat er op 9 juli 2015 een oprichtingsakte werd verleden voor de bvba SUN & Y. waarbij voor de oprichting door S. S. M. en Y. Y. Y. gebruik werd gemaakt van de in de tenlasteleggingen J.6 en J.7.a en b vermelde valse Roemeense identiteitskaarten (zie proces-verbaal BR.7QXL 008164/2016). Het bedrieglijk opzet in hoofde van S. S. M. en Y. Y. Y. blijkt uit het feit dat zij zich op die manier een onrechtmatig voordeel hebben verschaft.

116.

De feiten van de tenlastelegging J.8 zijn bijgevolg bewezen in hoofde van S. S. Mei en Y. Y. Y. op basis van de elementen in het strafdossier.

4.11. Beoordeling tenlasteleggingen onder K (witwassen)

4.11.1. Voorafgaandelijk: verbetering dagvaarding

117.

Beklaagde W. H. , Y. Z., B. C. K., Z. J., Y. Y. Y. en M. L. worden vervolgd voor inbreuken op artikel 505, eerste lid 3° en 4a Strafwetboek. In de tekst van de dagvaarding is de expliciete verwijzing naar het artikel 505. eerste lid. 3* niet opgenomen, maar werd dit misdrijf wel in de tekst van de tenlastelegging omschreven. Het betreft kennelijk een materiële vergissing.

De tenlastelegging "K" moet bijgevolg worden verbeterd als:

K. "Bij inbreuk op artikel 505, lid 1, 3° en 4° van het Strafwetboek zaken bedoeld in artikel 42, 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit hei misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen ofte verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, of de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42, 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij de oorsprong ervan kende of moest kennen".

4.11.2. Algemeen in verband met de tenlasteleggingen onder K

118.

De rechter oordeelt onaantastbaar in feite of de dader van een door artikel 505, eerste lid, 3°, Strafwetboek bedoelde witwasmisdrijf heeft gehandeld met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voorkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden. Voor het "derde witwasmisdrijf" geldt dat de dader van het basismisdrijf ook de dader van het witwasmisdrijf kan zijn.

Voor het witwasmisdrijf van artikel 505, eerste lid, 3C Strafwetboek draagt de vervolgende partij onder meer de bewijslast van de illegale of misdadige herkomst van de in geding zijnde zaken en van de kennis daarvan bij de dader: aan de bewijslast betreffende de illegale of misdadige herkomst is voldaan wanneer op grond van feitelijke gegevens met zekerheid elke legale herkomst van die zaken kan worden uitgesloten, terwijl aan de bewijslast betreffende de kennis bij de dader is voldaan wanneer deze met zekerheid kan afgeleid worden uit de feitelijke omstandigheden. Voor de schuldigverklaring en veroordeling van de dader volstaat het dus dat de illegale herkomst of oorsprong en de door hem vereiste kennis bewezen zijn, zonder dat vereist is dat de strafrechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van feitelijke gegevens elke legale herkomst of oorsprong kan uitsluiten. Dergelijke bewijsregeling vergt geen enkel bewijs vanwege de beklaagde en dus per definitie ook niet het bewijs van zijn onschuld (zie ook Cass. (2e k,) AR P.Ö6.1129.N, 28 november 2006).

4.11.3. Tenlastelegging K.1

119.

Volgens de tenlastelegging K.1 in de dagvaarding zou W. H. inbreuken op de witwaswetgeving hebben gepleegd tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017, voor een totaalbedrag van 106.957,58 euro.

Strafbare handeling

120.

Uit het strafdossier komt duidelijk naar voor dat beklaagde W. H. meer inkomsten genoten heeft over de jaren 2010-2016 dan diegene die hij heeft aangegeven, in het proces-verbaal 29686/16 wordt een bedrag van 106.957,58 euro vooropgesteld als vermogensvoordelen uit misdrijven, zijnde het verschil tussen enerzijds de som van cash-stortingen m contanten voor 133.955 euro en geldverzendingen van 51.220 euro door W. H. en anderzijds de aangegeven (netto) inkomsten van 78,217.42 euro over de inkomstenjaren 2010 tot het inkomstenjaar 2015. De rechtbank stelt vast dat de incriminatieperiode loopt tot en met 2016. Uit het strafdossier blijkt dat in 2016 nog een bedrag van 14.900.00 euro door W. H. werd verzonden via geldverzendingkantoren en 13,120,00 euro op rekening werd gestort.

Uit analyse van de rekeningen van W. H. konden drie overschrijvingen naar China in 2010, 2011 en 2013 voor respectievelijk 2.033,28 euro, 5.033,28 euro en 1.397,51 euro worden vastgesteld.

121.

De rechtbank stelt vast dat voor wat betreft de gelden die op rekening van W. H. staan, het constitutief bestanddeel van het "verhelen" of "verhullen", dan wel het "verbergen/verdoezelen" ontbreekt in hoofde van W. H. . Dit is evenwel anders voor de gelden die door W. H. werden verzonden, dan wel werden overgeschreven, hoofdzakelijk naar China. In deze gevallen is wel degelijk sprake van een strafbare handeling zoals voorzien in artikel 505, lid 1, 3e en 4° van het Strafwetboek. De rechtbank

gaat bijgevolg voor deze geldverzendingen en overschrijvingen de illegale herkomst na en de kennis van deze illegale herkomst in hoofde van W. H.

Illegale herkomst en kennis in hoofde van W. H.

122.

W. H. legt diverse tegenstrijdige verklaringen af over de mogelijke herkomst van de voormelde inkomsten. Deze verklaringen van W. H. zijn niet geloofwaardig. Naar het oordeel van de rechtbank is elke legale herkomst van de weerhouden inkomsten in hoofde van W. H. uitgesloten.

123.

W. H. verklaart in eerste instantie dat de gelden afkomstig zouden zijn van zwartwerk dat door hem in het weekend in een restaurant zou zijn verricht. Hij zou dit weekendwerk hebben verricht sinds 2006. De rechtbank stelt hierbij vast dat dit weekendwerk, gelet op de door W. H. in zijn verhoor vernoemde bedragen, onmogelijk alle inkomsten op de rekening van W. H. zou kunnen verklaren. Hiermee geconfronteerd door de onderzoekers, verklaart W. H. in zijn verhoor van 29 maart 2017 dat hij gelden zou hebben ontvangen van Chinezen die illegaal waren en die hem gelden toevertrouwen om toe te sturen naar China. Wanneer W. H. wordt geconfronteerd met de beperkte overschrijvingen naar China vanaf zijn rekening, stelt W. H. dat hij ook gelden zou hebben bewaard op zijn rekening voor deze niet nader geïdentificeerde illegale Chinezen. De rechtbank stelt vast dat ook deze verklaring van W. H. niet strookt met de objectieve elementen in het strafdossier. Deze verklaring is ongeloofwaardig onder andere om volgende redenen:

- a. geldverzendingen door W. H. worden niet voorafgegaan door afhalingen van de rekeningen van W. H. ;
- b. de gelden op de rekeningen van W. H. worden hoofdzakelijk gebruikt voor zijn persoonlijke uitgaven, zoals winkelbezoeken, huur, brandstof en verzekeringen;
- c. sommige personen aan wie liet geld werd verzonden, kent W. H. naar eigen zeggen niet;
- d. beklaagde W. H. zou bovendien geen overzicht of een lijst hebben van alle personen van wie hij het geld moest bijhouden en/of verzenden.

De rechtbank stelt verder vast dat de beklaagde W. H. zelf nog persoonlijke belangen in China heeft. Hij verklaart onder andere dat hij in China nog een eigendom heeft.

W. H. verklaart in zijn verhoor van 29 maart 2017 wanneer hij wordt geconfronteerd met de vaststellingen in punten a en b zoals hiervoor vermeld, dat er ook gelden afkomstig zouden zijn van zijn vriendin Y. Z.. die rijk zou zijn en hem die gelden zou hebben gegeven. Ook deze verklaring strookt niet met de objectieve elementen in het strafdossier omtrent de financiële toestand van Y. Z..

124.

De verklaringen van W. H. over de herkomst van de gelden en de reden voor de geldverzendingen en overschrijvingen, zijn niet geloofwaardig. Uit het strafdossier kan met de vereiste gerechtelijke zekerheid worden vastgesteld dat de gelden niet afkomstig zijn van enige legale herkomst. De rechtbank verwijst naar de gelden die W. H. ontving in het kader van de bewezen activiteiten inzake mensensmokkel. Ten overvloede wijst de rechtbank er op dat ook gelden afkomstig uit zwartwerk een

illegale herkomst hebben. In beide laatstgenoemde gevallen is het duidelijk dat W. H. op de hoogte was van de illegale herkomst van deze gelden.

Geldverzendingen

125.

De rechtbank acht dan ook de geldverzendingen voor een bedrag van 66,120 euro (inclusief de gelden verzonden in 2016) via WESTERN UNION, MONEYGRAM en SPOST als een daad van witwassen, waarop de artikelen 505, eerste lid 3° (omzetten of overdragen) Strafwetboek en 505, eerste lid 40 (verhelen of verhullen) Strafwetboek van toepassing zijn.

Geldoverschrijvingen

126.

De rechtbank beschouwt de drie overschrijvingen naar China door W. H. voor een totaalbedrag van 8.465,07 euro (2033,28 euro op 13 april 2010 5.033,28 euro op 11 februari 2011 en 1397,51 euro op 3 juni 2013) als daden van witwassen, waarop de artikelen 505, eerste lid 3° (omzetten of overdragen) Strafwetboek en 505, eerste lid 4° (verhelen of verhullen) Strafwetboek van toepassing zijn.

Conclusie

127.

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging KJ. in hoofde van beklaagde W. H. bewezen op basis van de elementen in het strafdossier, zij het slechts voor een bedrag van 75.585,07 euro (8.465,07 euro + 66.120,00 euro) in plaats van het bedrag van 106,957,58 euro zoals opgenomen in de dagvaarding.

4.11.4. Tenlastelegging K.2.

128.

Volgens de tenlastelegging K.2 in de dagvaarding zou Y. Z. inbreuken op de witwaswetgeving hebben gepleegd tussen 5 mei 2015 en 5 augustus 2016, voor een totaalbedrag van 30.964,00 euro.

Strafbare handeling

129.

De rechtbank stelt vast dat voor wat betreft het bedrag van 2.000,00 euro dat in contanten werd gestort, het constitutief bestanddeel van het "verhelen" of "verhullen", dan wel het "verbergen/verdoezelen", ontbreekt in hoofde van Y. Z. Dit is evenwel anders voor de gelden die door Y. Z. in 2016 werden verzonden naar China voor een totaal bedrag van 28.964,00 euro. In deze gevallen is wel degelijk sprake van een strafbare handeling zoals voorzien in artikel 505, lid 1,3° en 4° van het

Strafwetboek. De rechtbank gaat bijgevolg voor deze geldverzendingen de illegale herkomst na en de kennis van deze illegale herkomst in hoofde van Y. Z..

Illegale herkomst en kennis in hoofde van Y. Z.

130.

Y. Z. stelt uit haar verhoor van 24 januari 2017 dat het bedrag van 28.964,00 euro afkomstig zou zijn van een lening, De 28.964,00 euro zou geleend zijn van vrienden in Parijs en van een vriend in Brussel. Zij verklaart dat er 15.000,00 euro afkomstig is uit Parijs en 5.000,00 euro van iemand uit de buurt van de "Midi". Ze verklaart deze gelden verzonden te hebben naar China. Deze verklaringen van Y. Z. zijn naar het oordeel van de rechtbank niet geloofwaardig. Naar het oordeel van de rechtbank is de legale herkomst van het bedrag van 28.964,00 euro in hoofde van Y. Z. uitgesloten.

Y. Z. verklaart immers dat zij met de uitbating van het massagesalon van de bvba O niets verdiend zou hebben. Het bedrag van 28.96,00 euro dat zij in 2016 zou hebben geleend van personen die zij niet nader kan identificeren, zou zij vervolgens integraal naar China hebben verzonden. De rechtbank ziet niet in hoe Y. Z.. beweerdelijk zonder inkomsten, gelden zou kunnen terugbetalen in het kader van een lening en hoe zij zonder inkomsten in de mogelijkheid zou zijn geweest om het beweerdelijk geleende bedrag integraal over te schrijven naar China.

131.

Anderzijds stelt de rechtbank op basis van de objectieve elementen in het strafdossier vast dat Y. Z. de partner was van beklaagde W. H. , die voor meerdere feiten van mensensmokkel werd veroordeeld op grond van de objectieve elementen in het strafdossier aanzienlijke vermogensvoordelen in het kader van deze illegale activiteiten heeft bekomen. Uit de getapte telefoongesprekken blijkt dat Y. Z. op de hoogte was van de illegale activiteiten van W. H. inzake de mensensmokkel en de vermogensvoordelen die hieraan verbonden zijn. De objectieve elementen in het strafdossier tonen duidelijk aan dat beklaagde Y. Z. samen met haar partner W. H. meer inkomsten genoten heeft dan ze beiden officieel aangaven. De rechtbank acht de geldverzendingen voor een bedrag van 28,964,00 euro naar China een methode om een deel van het inkomen uit de illegale activiteiten van mensensmokkel te verplaatsen naar China, Y. Z. was bijgevolg naar het oordeel van de rechtbank op de hoogte van de illegale inkomsten van W. H. en heeft W. H. geholpen om de illegale gelden als gevolg van de mensensmokkel naar China over te maken.

Conclusie

132.

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging K.2 in hoofde van beklaagde Y. Z. bewezen op basis van de elementen in het strafdossier, zij het slechts voor een bedrag van 28.964,00 euro in plaats van het bedrag van 30.964,00 euro zoals opgenomen in de dagvaarding.

4.11.5. Tenlastelegging K.3

133.

Volgens de tenlastelegging K.3 in de dagvaarding heeft beklaagde B. C. K. tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017 een bedrag van 10.123,67 euro witgewassen.

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde B. C. K. sinds januari 2014 samen met Z. J. de activiteit van zelfstandig frituuruitbater uitoefent. Sinds augustus 2015 baten zij de frituur BVBA J. uit B. C. K. verklaart in zijn verhoor op 8 maart 2017 dat de stortingen op zijn rekening afkomstig zouden zijn uit zwartwerk (in de periode voor 2014), uit de opbrengsten van de uitbating van de frituur en van het gokken. De inkomsten van de frituur ontvangt hij cash en stort B. C. K. naar eigen zeggen op zijn rekening.

134,

De rechtbank stelt vast dat de strafbare handeling van witwassen in hoofde van beklaagde B. C. K. niet wordt aangetoond. Het strafdossier bevat geen enkel element waaruit kan blijken dat B. C. K. een deel van zijn inkomen, zelfs in de hypothese dat het illegale inkomsten zou betreffen, zou verbergen, verhelen of verhullen. Het constitutief bestanddeel van het "verhelen" of "verhullen", dan wel het "verbergen/verdoezelen", ontbreekt in hoofde van B. C. K..

135.

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging K.3 in hoofde van beklaagde B. C. K. niet bewezen, zodat B. C. K. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van deze tenlastelegging.

4.11.6. Tenlastelegging K.4

136.

Volgens de tenlastelegging K.4 in de dagvaarding zou beklaagde Z. J. meermaals tussen 1 januari 2010 en 1 januari 2017 voor een totaalbedrag van 57.392,10 euro hebben witgewassen.

137.

Uit het strafdossier blijkt dat het voormelde bedrag van 57.392,10 euro werd bekomen door het verschil te nemen tussen de som van contanten en geldverzendingen tegenover wettelijke inkomsten (zie ook proces-verbaal 29686/2017).

Beklaagde Z. J. maakt in haar verhoor van 25 januari 2017 een opsomming van haar inkomen en vermogen. Sinds januari 2014 heeft zij samen met beklaagde B. C. K. een frituur overgenomen te Deurne en vanaf augustus 2015 baat zij met beklaagde B. C. K. een nieuwe frituur uit te Itegem via de BVBA J.

Uit analyse van haar rekening blijkt dat er voor ongeveer 93.990,00 euro (48.990,00 euro sinds januari 2014) aan gelden op haar rekening werden gestort, heeft ze 11.000,00 euro aan geld verzonden en werd 62.971,54 euro aan inkomsten aangegeven (waarvan euro 29.573,64 aan werkloosheidsuitkeringen).

Over de stortingen in contanten op haar rekening verklaart Z. J. dat zij vroeger ook nog 500,00 euro per maand alimentatiegeld van haar ex-echtgenoot ontving en daarenboven nog 120,00 euro

kindergeld ontving. In de periode 2005-2010 heeft ze gewerkt in de supermarkt SUNWAH, waardoor ze veel spaargeld zou hebben. Bovendien verwijst ze ook naar een lening van vrienden om de frituur over te nemen. Voorts zou ze inkomsten vanuit de opbrengsten van de frituur hebben ontvangen.

138.

De rechtbank stelt vast dat de strafbare handeling van witwassen in hoofde van beklaagde Z. J. niet wordt aangetoond. Het strafdossier bevat geen enkel element waaruit kan blijken dat Z. J. een deel van haar inkomen, zou verbergen, verhelen of verhullen. Het constitutief bestanddeel van het "verhelen" of "verhullen", dan wel het "verbergen/verdoezelen", ontbreekt in hoofde van Z. J. Het verzonden bedrag van 11.000,00 euro is bovendien, gelet op de ten laste gelegde periode, onvoldoende om een witwasdaad te kunnen verantwoorden in hoofde van Z. J., gelet op de legale inkomsten die Z. J. genoot.

139.

De rechtbank acht de feiten van tenlastelegging K.4 in hoofde van beklaagde Z. J. niet. bewezen, zodat Z. J. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van deze tenlastelegging.

4.11.7. Tenlastelegging K.5

140.

Volgens de tenlastelegging K.5 in de dagvaarding heeft beklaagde Y. Y. Y. tussen 29 juni 2015 en 27 juli 2016 een bedrag van 16.200,00 euro witgewassen.

141.

De rechtbank stelt vast dat de strafbare handeling van witwassen in hoofde van beklaagde Y. Y. Y. niet wordt aangetoond. Het strafdossier bevat geen enkel element waaruit kan blijken dat Y. Y. Y. een deel van zijn inkomen, zelfs in de hypothese dat het illegale inkomsten zou betreffen, zou verbergen, verhelen of verhullen. Het constitutief bestanddeel van het "verhelen" of "verhullen", dan wel het "verbergen/verdoezelen" ontbreekt in hoofde van Y. Y. Y.,

142.

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging K.5 in hoofde van beklaagde Y. Y. Y. niet bewezen, zodat Y. Y. Y. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van deze tenlastelegging.

4.11.8. Tenlastelegging K.6

143.

Volgens de tenlastelegging K.6 in de dagvaarding zou beklaagde M. L. meermaals tussen 1 januari 2013 en 14 december 2016 voor een totaalbedrag van 16.532,07 euro hebben witgewassen.

144.

Uit het strafdossier blijkt dat een bedrag van 12.000,00 euro in beslag werd genomen in een kluis. Voor de jaren 2013 en 2014 zou een bedrag van 4.512,07 euro niet te verklaren zijn op basis van de aangegeven inkomsten van beklaagde.

Sinds 2006 is M. L. zaakvoerster van BVBA, met KBO nummer (...), Deze vennootschap werd opgericht op 17 januari 2006 door M. L. en M. L. en de maatschappelijke zetel is gevestigd te (...), De vennootschap baat een restaurant uit, "MG". M. L. verklaart haar inkomen uit de opbrengsten van het restaurant "MG" te ontvangen en schat dat het restaurant maandelijks ongeveer 18.000 euro opbrengt

145.

De rechtbank stelt vast dat er op basis van de elementen in het strafdossier niet wordt aangetoond dat gelden waarvan sprake in de tenlastelegging illegaal verkregen zijn door M. L.. Aangezien niet wordt aangetoond dat er sprake is van illegale vermogensbestanddelen, kan er evenmin sprake zijn van het misdrijf witwassen in hoofde van M. L..

146.

De rechtbank acht de feiten van de tenlastelegging K.6 in hoofde van M. L. niet bewezen, zodat M. L. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van deze tenlastelegging.

4.12. Beoordeling tenlasteleggingen onder L (deelneming criminele organisatie)

4.12.1. Tenlastelegging L.1

147.

De feiten van de tenlastelegging L.I worden door de beklaagde Y. Z. betwist

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging L.I zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

148.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging in hoofde van beklaagde Y. Z. niet bewezen zijn, zodat Y. Z. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging L.I .

4.12.2 Tenlastelegging L2

149.

De feiten van de tenlastelegging L.2 worden door de beklaagde Z. J. betwist.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging L.2 zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

150.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging in hoofde van beklaagde Z. J. niet bewezen zijn, zodat Z. J. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging L.2.

4.12.3. Tenlastelegging L3

151.

De feiten van de tenlastelegging L.3 betreffende de beklaagde S. S. M.

De rechtbank verwijst naar wat werd uiteengezet onder randnummer 13 van dit vonnis. Er wordt niet aangetoond dat er sprake zou zijn van een criminele organisatie, zodat een constitutief bestanddeel van het misdrijf voor de tenlastelegging L.3 zoals opgenomen in de dagvaarding ontbreekt.

152.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van de tenlastelegging in hoofde van beklaagde S. S. M. niet bewezen zijn, zodat S. S. M. dient te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging L.3 ;

4.13. Beoordeling tenlasteleggingen onder M (onwettig verblijf)

4.13.1. Tenlastelegging M.1

153.

De feiten van de tenlastelegging M.1 worden door de beklaagde Y. Z. betwist.

De tenlastelegging M.1 is op grond van de objectieve elementen van het dossier, in het bijzonder de vaststellingen inzake de verblijfsstatus van beklaagde, de valsheid en ook de verklaring van Y. Z. in haar verhoor van 24 januari 2017, bewezen in hoofde van beklaagde Y. Z..

4.13.2. Tenlastelegging M.2

154.

De feiten van de tenlastelegging M.2 worden door de beklaagde Y. Y. Y. betwist. Y. Y. Y. stelt ter zitting dat hij ervan uit ging dat hij tegen betaling aan een derde een geldige Roemeense identiteitskaart kon bekomen.

De tenlastelegging M.2 is op grond van de objectieve elementen van het dossier, in het bijzonder de vaststellingen inzake de verblijfsstatus van beklaagde en de valsheid, bewezen in hoofde van beklaagde Y. Y. Y..

4.13.3. Tenlastelegging M3

155.

De feiten van de tenlastelegging M.3 betreffen de beklaagde S. S. M.,

De tenlastelegging M.3 is op grond van de objectieve elementen van het dossier, in het bijzonder de vaststellingen inzake de verblijfsstatus van beklaagde en de valsheid, en ook de verklaring van S. S. M. in haar verhoor van 24 januari 2017, bewezen in hoofde van beklaagde S. S. M.,

5. STRAFTOEMETING

5. 1 Beklaagde W. H.

156.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.1.a-c, B.6, B.10.a-c, Cl, C-2, zoals heromschreven. D, E, zoals heromschreven, F en 3.1,a en K.1 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Beklaagde is de leidende figuur van een bende die door middel van voornamelijk mensensmokkel en afpersing een ernstige inbreuk maakt op de openbare orde. Beklaagde pleegt bovendien nog diverse andere ernstige misdrijven. Beklaagde dient tot het besef te worden gebracht dat mensensmokkel totaal onaanvaardbaar is en dat hij op geen enkele wijze zijn medewerking daaraan mag verlenen.

De op te leggen straffen moeten zowel de vergeldingsbehoefte van de maatschappij als de algemene en individuele preventie dienen. De straffen moeten van die aard zijn dat beklaagde ervan weerhouden wordt zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten en zij moeten tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van potentiële daders.

157.

Rekening houdend met zijn leidende rol in de vereniging van misdadigers en het aantal feiten waarin beklaagde betrokken was, zijn leeftijd, het gegeven dat beklaagde actief was binnen de vereniging gedurende een substantiële periode, liet zwaarwichtig karakter van de bewezen verklaarde feiten en de voormelde doelstellingen van de straftoemeting, is de rechtbank van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van zijn handelen te doen inzien.

Het toekennen van de gunst van een probatie-uitstel zoals door beklaagde in ondergeschikte orde werd verzocht, is in het voorliggend geval, niet passend om tegemoet te komen aan de voormelde doelstellingen van de straftoemeting en zou aan beklaagde een onvoldoende signaal geven omtrent de laakbaarheid van de gepleegde misdrijven,

158.

De geldboete voor beklaagde wordt conform artikel 77quater, tweede lid van de Vreemdelingenwet als volgt berekend: 9 slachtoffers x 1.000 euro = 9,000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen.

159.

Beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaar.

5.2. Beklaagde Y. Z.

160.

De rechtbank houdt rekening met de ernst en de omstandigheden van de in hoofde van beklaagde bewezen feiten van de tenlasteleggingen J.2.a-b en K.2. de situatie van beklaagde en het algemeen maatschappelijk belang. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank verder rekening met het blanco strafregister van beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf en een geldboete zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van haar handelen te doen inzien.

161.

Betreffende het onwettig verblijf van beklaagde (tenlastelegging M.1) is een bestraffing zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis gepast.

5.3. Beklaagde B. C. K.

162.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen Cl en S3 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65. lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

163.

De feiten van de voormelde bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn ernstig. Beklaagde toont geen respect voor de eigendom en de fysieke integriteit van derden en de essentiële regels van onze maatschappij.

De rechtbank houdt rekening met de ernst en de omstandigheden van de in hoofde van beklaagde bewezen feiten, zijn ingesteldheid, de situatie van beklaagde en het algemeen maatschappelijk belang. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank verder rekening met de eerdere veroordeling van beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van zijn handelen te doen inzien.

164.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen O en H.I.3 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste. Beklaagde verzoekt wat betreft de bestraffing voor de feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen O, zoals heromschreven, en H.I-3, zoals heromschreven, een werkstraf toe te kennen. Beklaagde bevindt zich in de wettelijke voorwaarden om te kunnen genieten van een werkstraf. De rechtbank is van oordeel dat een werkstraf mede omwille van de aard van deze misdrijven en het doel dat met de bestraffing wordt nagestreefd, kan worden opgelegd. Beklaagde werd ingelicht over de draagwijdte van deze straf. Gelet op de aard van de feiten is de rechtbank van oordeel dat het opleggen van een werkstraf voor de duur zoals hierna bepaald passend is om beklaagde te wijzen op de ernst van de feiten. Er bestaan in hoofdzaak van beklaagde B. C. K. bovendien verzachtende omstandigheden, spruitend uit het ontbreken van eerdere veroordelingen inzake drugsbezit, wat toelaat om de geldboete niet op te leggen (artikel 85 Strafwetboek).

5.4. Beklaagde Y. Y. Y.

165.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.6, L2, zoals heromschreven, 1.6 en J.8 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

166.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Beklaagde neemt deel aan een bende die door middel van voornamelijk mensensmokkel een ernstige inbreuk maakt op de openbare orde. Beklaagde maakt zich levens schuldig aan vervalsingen. De beklaagde dient tot het besef te worden gebracht dat mensensmokkel totaal onaanvaardbaar is en dat hij op geen enkele wijze zijn medewerking daaraan, mag verlenen.

De op te leggen straffen moeten zowel de vergeldingsbehoefte van de maatschappij als de algemene en individuele preventie dienen. De straffen moeten van die aard zijn dat de beklaagde ervan weerhouden wordt zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten en zij moeten tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van potentiële daders,

167,

Rekening houdend met zijn rol in de vereniging van misdadigers, zijn leeftijd, het zwaarwichtig karakter van de bewezen verklaarde feiten en de voormelde doelstellingen van de straftoemeting, is de rechtbank van oordeel, dat een gevangenisstraf zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van zijn handelen te doen inzien. De rechtbank is van oordeel dat een gevangenisstraf met een gedeeltelijk uitstel zoals hierna bepaald kan worden opgelegd nu beklaagde zich in de wettelijke voorwaarden daartoe bevindt gelet op zijn blanco strafregister en gelet op zijn persoonlijkheid en zijn specifieke situatie. De

rechtbank is van oordeel dat deze bestraffing volstaat om beklaagde het ontoelaatbaar karakter van zijn handelen te laten inzien.

168.

De geldboete voor beklaagde wordt als volgt berekend: 1 slachtoffer x 1.000 euro - 1000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen. De rechtbank is van oordeel dat de geldboete met een gedeeltelijk uitstel zoals hierna bepaald kan worden opgelegd mi beklaagde zich in de wettelijke voorwaarden daartoe bevindt geket op zijn blanco strafregister en gelet op zijn persoonlijkheid ea zijn specifieke situatie.

169.

Beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaar.

170.

Betreffende het onwettig verblijf van beklaagde (tenlastelegging M.2) is een bestraffing zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis gepast.

5.5, Beklaagde S. S. M.

171.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen D, J.7.a-b en J.8 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

172.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn ernstig. Beklaagde toont geen respect voor de eigendom van derden én de essentiële regels van onze maatschappij.

De rechtbank houdt rekening met de ernst en de omstandigheden van de in hoofde van beklaagde bewezen feiten, de situatie van beklaagde en het algemeen maatschappelijk belang. Bij de straftoemeting houdt de rechtbank verder rekening met het blanco strafregister van beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklaagde de ernst van haar handelen te doen inzien.

173.

Betreffende het onwettig verblijf van beklaagde (tenlastelegging M.3) is een bestraffing zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis gepast.

5.6. Beklaagde Z. H.

174.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.10.a-c en I.3 zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat met toepassing van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

175.

De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Beklaagde neemt deel aan een bende die door middel van voornamelijk mensensmokkel een ernstige inbreuk maakt op de openbare orde. De beklagde dient tot het besef te worden gebracht dat mensensmokkel totaal onaanvaardbaar is en dat hij op geen enkele wijze zijn medewerking daaraan mag verlenen.

De op te leggen straffen moeten zowel de vergeldingsbehoefte van de maatschappij als de algemene en individuele preventie dienen. De straffen moeten van die aard zijn dat de beklagde ervan weerhouden wordt zich in de toekomst nog schuldig te maken aan gelijkaardige feiten en zij moeten tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van potentiële daders.

176.

Rekening houdend met zijn rol in de vereniging van misdadigers, zijn leeftijd, het zwaarwichtig karakter van de bewezen verklaarde feiten en de voormelde doelstellingen van de straftoemeting, is de rechtbank van oordeel dat een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald in het beschikkend gedeelte van het vonnis de enige gepaste maatschappelijke reactie is om beklagde de ernst van zijn handelen te doen inzien. De rechtbank is van oordeel dat een gevangenisstraf met een gedeeltelijk uitstel zoals hierna bepaald kan worden opgelegd nu beklagde zich in de wettelijke voorwaarden daartoe bevindt gelet op zijn blanco strafregister en gelet op zijn persoonlijkheid en zijn specifieke situatie. De rechtbank is van oordeel dat deze bestraffing volstaat om beklagde het ontoelaatbaar karakter van zijn handelen te laten inzien.

177.

De geldboete voor beklagde wordt als volgt berekend: 5 slachtoffers x 1.000 euro = 5.000 euro, te vermenigvuldigen met de wettelijke opdecimen. De rechtbank is van oordeel dat de geldboete met een gedeeltelijk uitstel zoals hierna bepaald kan worden opgelegd nu beklagde zich in de wettelijke voorwaarden daartoe bevindt gelet op zijn blanco strafregister en gelet op zijn persoonlijkheid en zijn specifieke situatie.

178.

Beklaagde wordt eveneens, overeenkomstig artikel 77sexies van de Vreemdelingenwet, ontzet van de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten en dit gedurende een termijn van vijf jaar.

6. VERBEURDVERKLARING

179.

De volgende goederen zijn eigendom van B. C. K. en maken het voorwerp van het misdrijf uit of hebben gediend om het misdrijf te plegen en dienen bijgevolg verbeurd te worden verklaard overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Strafwetboek, met name: een bruine zak met 96 gram (met verpakking) marihuana. 3 capsules bruin poeder zijnde heroïne (1,398 gram totaal), wit poeder zijnde cocaïne (0,212 gram), bruin poeder zijnde heroïne (0,337 gram), 5 blauwe pillen zijnde methamphetamine (1,330 gram totaal) en wit poeder zijnde cocaïne (0,746 gram), allen neergelegd onder het overtuigingstuk met nummer 1752444.

De volgende goederen zijn eigendom van W. H. en maken het voorwerp van het misdrijf uit of hebben gediend om het misdrijf te plegen en dienen bijgevolg verbeurd te worden verklaard overeenkomstig artikel 42, P en 43 Strafwetboek, met name: een GPS TOM TOM (overtuigingstuk 1754655), een laptop ACER, een GPS TOM TOM, een SD kaart en 2 usb sticks (overtuigingsstuk 175344S),

De volgende goederen zijn eigendom van Z. H. en maken het voorwerp van het misdrijf uit of hebben gediend om het misdrijf te plegen en dienen bijgevolg verbeurd te worden verklaard overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Strafwetboek, met name: een GSM (overtuigingsstuk 1753699).

180.

Het openbaar ministerie heeft bovendien schriftelijk gevorderd om de beklaagden W. H. , Y. Z., B. C. K., Z. J., Y. Y. Y., Z. H. en M. L., overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek te veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van bedragen van respectievelijk 106.957,58 euro, 30.964 euro, 10.123,67 euro, 57.392,10 euro en het voertuig MERCEDES, 16.200 euro, 7.800 euro en 16.512,07 euro, zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

181.

De rechtbank stelt vast dat de verbeurdverklaringen die schriftelijk worden gevorderd ten aanzien van de beklaagden Z. J. en M. L. zonder voorwerp zijn, aangezien beiden worden vrijgesproken voor de hen ten laste gelegde misdrijven,

182.

Wat betreft de verbeurdverklaring voor W. H. verwijst de rechtbank naar wat werd uiteengezet bij de feiten van de bewezen verklaarde tenlastelegging K. 1. Op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek dient het bedrag van 75.585,07 euro, voorwerp van het witwasmisdrijf, verbeurd te worden verklaard. De rechtbank stelt vast dat het laatst genoemde bedrag reeds de bedragen van de illegale vermogensvoordelen overtreft die in het kader van de overige bewezen verklaarde tenlasteleggingen in hoofde van W. H. in de dagvaarding worden vermeld. Er bestaat geen aanleiding tot verbeurdverklaring van een hoger bedrag dan het bedrag van 75.585,07 euro in hoofde van W. H.

De rechtbank ziet gelet op de ernst van de feiten evenmin een reden om de verbeurdverklaring bij equivalent te verminderen tot een lager dan het voormelde bedrag.

De rechtbank verwijst verder naar randnummer 200 van dit vonnis waarin wordt bepaald dat de sommen in beslag genomen bij de beklaagde W. H. overeenkomstig artikel 43bis, derde lid van het Strafwetboek in het voordeel van de burgerlijke partij H. Y. vrij gegeven moeten worden ten belope van de door hem geleden schade.

183.

Wat betreft de verbeurdverklaring voor Y. Z. verwijst de rechtbank naar wat werd uiteengezet bij de feiten van de bewezen verklaarde tenlastelegging K.2. Op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek dient het bedrag van 28,964.00 euro, voorwerp van het witwasmisdrijf verbeurd te worden verklaard. Ook hier stelt de rechtbank vast dat er geen aanleiding bestaat tot verbeurdverklaring van een hoger bedrag dan het bedrag van 28.964,00 euro in hoofde van Y. Z.. De rechtbank ziet gelet op de ernst van de feiten evenmin een reden om de verbeurdverklaring bij equivalent te verminderen tot een lager dan het voormelde bedrag.

184.

Wat betreft de gevorderde verbeurdverklaring voor B. C. K. verwijst de rechtbank naar wat werd uiteengezet bij de feiten van de bewezen verklaarde tenlastelegging CL De rechtbank stelt evenwel vast dat niet met de vereiste gerechtelijke zekerheid kan worden afgeleid uit de objectieve elementen in het strafdossier dat de vermogensvoordelen van voormeld misdrijf integraal aan beklaagde B. C. K. zouden zijn toegekomen. De rechtbank verwijst eveneens naar de uiteenzetting bij de feiten van de tenlastelegging K.3, die in hoofde van B. C. K. niet bewezen werd verklaard in de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat in hoofde van B. C. K. geen concrete bijzondere verbeurdverklaring dient te worden bevolen.

185.

Wat betreft de gevorderde verbeurdverklaring voor Y. Y. Y. verwijst de rechtbank naar wat werd uiteengezet bij de feiten van de tenlastelegging K.5, die in hoofde van Y. Y.Y. niet bewezen werden verklaard. In de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat in hoofde van Y. Y. Y. geen bijzondere verbeurdverklaring dient te worden bevolen.

186.

Wat betreft de gevorderde verbeurdverklaring voor Z. H. verwijst de rechtbank naar wat werd uiteengezet bij de feiten van de tenlastelegging B.10.a-c. Uit de bewezen verklaarde feiten ten aanzien van Z. H. blijkt evenwel niet welke concrete vermogensvoordelen in het kader van deze misdrijven aan beklaagde zijn toegekomen, zodat de rechtbank in de gegeven omstandigheden van oordeel is dat in hoofde van Z. H. geen concrete bijzondere verbeurdverklaring dient te worden bevolen.

7. GERECHTSKOSTEN

187.

Alle gerechtskosten werden gemaakt voor de bewezen gebleven tenlasteleggingen.

De zes veroordeelde beklaagden zijn gezien de praktische onmogelijkheid om in de gegeven omstandigheden de hoofdelijkheid vast te stellen, vrij te stellen van de hoofdelijkheid voor de gerechtskosten, zodat elk zijn aandeel in de gerechtskosten dient te dragen. De zes beklaagden worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna bepaald. Het totaal van de gerechtskosten bedraagt **21.298,18 EURO**.

8. BEOORDELING BURGERLIJKE BELANGEN

Voorafgaandelijk: onbevoegdheid voor de vordering tot schadevergoeding door Y. Z.

188.

In haar conclusie van 8 december 2017 vordert beklagde Y. Z. een provisionele schadevergoeding van de Belgische Staat van 25.000 euro begroot op een geschatte schade van één miljoen euro. Zij vordert tevens de Belgische Staat te veroordelen tot een rechtsplegingsvergoeding begroot op 3.000 euro.

De correctionele rechtbank is niet bevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen van een beklagde ingesteld tegen de Belgische Staat. De rechtbank stelt bijgevolg haar onbevoegdheid vast om van deze vordering kennis te nemen.

8.1. Burgerlijke vordering van PAG-ASA vzw

189.

Bij conclusie van 3 november 2017 met nota van burgerlijke partij stelling vordert de vzw PAG-ASA om de beklaagden te veroordelen, hoofdelijk, in solidum, de ene bij gebreke van de andere, tot betaling aan vzw PAG-ASA van de som van 2.500 euro ten titel van morele en materiële schadevergoeding vermengd, meer de gerechtelijke interesten. PAG-ASA vzw vordert tevens om te zeggen voor recht dat de reeds in beslag genomen geldsommen en roerende goederen van de beklaagden worden vrijgegeven ten gunste van de burgerlijke partij om de schadevergoedingen te betalen, en te zeggen voor recht dat de verbeurd verklaarde sommen die door liet openbaar ministerie zullen worden geïnd dienen toegewezen te worden aan de burgerlijke partij ter vergoeding van de geleden schade,

190.

De rechtbank stelt vast dat de vzw PAG-ASA overeenkomstig het KB van 18 april 2013 voor een periode van 5 jaar vanaf de publicatie van dat KB in het Belgisch Staatsblad erkend werd om in rechte op te treden overeenkomstig artikel 11, §5 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel.

De rechtbank verwijst naar de strafrechtelijke beoordeling in dit vonnis. Er werden geen tenlasteleggingen inzake mensenhandel bewezen verklaard. Overeenkomstig artikel 11, §1, 2° van de

wet van 13 april 1995 dient als mensensmokkel in de zin van voormelde wet te worden begrepen, de misdrijven die bedoeld worden in de artikelen 77bis tot 77quinquies van de Vreemdelingenwet De vordering van vzw PAG-ASA kan bijgevolg enkel worden beoordeeld op grond van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.1.a-c (bewezen in hoofde van beklaagde W. H.), B.6 (bewezen in hoofde van beklaagden W. H. . en Y. Y. Y.) en B,10.a-c (bewezen in hoofde van beklaagden W. H. en Z. H.).

De vordering k bijgevolg tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor.

191.

In toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek dient het slachtoffer van een onrechtmatige daad, de fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade te bewijzen. De fout in hoofde van de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. werd reeds strafrechtelijk vastgesteld in. het kader van de in voorgaande paragraaf reeds geciteerde bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

PAG-ASA vzw stelt dat zij een wettelijke opdracht vervult in het kader van het verschaffen van humanitaire bijstand aan slachtoffers van mensensmokkel en in het kader van de strijd tegen mensensmokkel, PAG-ASA vzw stelt in eigen naam schade te lijden als gevolg van de feiten gepleegd door de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. inzake mensensmokkel. Zij stelt een collectief belang te verdedigen dat in casu wordt aangetast door de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. en waardoor PAG-ASA een morele schade lijdt, PAG-ASA vzw stelt tevens een materiële schade te lijden, omdat zij kosten - en in het bijzonder personeelskosten - zou moeten maken hebben als gevolg van de feiten gepleegd door de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H..

De rechtbank stelt vast dat PAG-ASA vzw inderdaad conform haar maatschappelijk doel een collectief belang verdedigt dat verband houdt met de humanitaire bijstand aan slachtoffers van mensensmokkel en dat PAG-ASA vzw conform de wet ertoe gemachtigd is om in dit verband in rechte op te treden. De rechtbank is van oordeel dat er in het voorliggend geval sprake is van een morele schade die door PAG-ASA vzw wordt geleden, als gevolg van de feiten gepleegd door de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H., welke feiten indruisen tegen het collectieve belang van de humanitaire bijstand aan slachtoffers van mensensmokkel, In dat opzicht stelt de rechtbank een oorzakelijk verband vast tussen de morele schade geleden door PAG-ASA vzw en de door de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. gepleegde feiten inzake mensensmokkel. De bewezen verklaarde feiten hebben bovendien de vzw PAG-ASA genoodzaakt tot inspanningen om haar belangen naar aanleiding van dit dossier te behartigen. De burgerlijke partij heeft mensen en middelen moeten inzetten hetgeen een vergoedbare materiële schade uitmaakt. Er worden echter geen gegevens meegedeeld aan de rechtbank die toelaten de materiële schade precies te begroten.

192.

Hel toekennen van een vergoeding wegens gemengd morele en materiële schade ex aequo er bono begroot op 500 euro komt in de gegeven omstandigheden passend en billijk voor. Het meer gevorderde wordt afgewezen als zijnde ongegrond. De beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. dienen bijgevolg in solidum te worden veroordeeld tot betaling van een bedrag van 500 euro aan vzw PAG-ASA, te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling,

193.

De vzw PAG-ASA vordert een rechtsplegingsvergoeding van 780 euro. De rechtbank is van oordeel dat niet dient te worden afgeweken van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding op basis van de vordering van PAG-ASA vzw, zodat een rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend gelijk aan het basisbedrag van 480 euro.

194.

De rechtbank kan geen gunstig gevolg verlenen aan het verzoek van de vzw PAG-ASA om de sommen in beslag genomen bij de beklaagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. overeenkomstig artikel 43bis van het Strafwetboek in haar voordeel vrij te geven. De wettelijke voorwaarden zijn hiertoe immers niet vervuld. Artikel 43bis, derde lid, Strafwetboek dat bepaalt dat in geval de verbeurdverklarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij aan haar zullen worden teruggegeven, evenals de zaken waarvan de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel, impliceert dat verbeurdverklarde zaken die niet aan de burgerlijke partij toebehoren haar niet kunnen worden toegewezen, hetgeen in casu het geval is (zie ook Cass. (2e k.) AR P.06.0C)11 .N, 18 april 2006).

8.2. Burgerlijke vordering van H. Y.

195.

Bij conclusie van 3 november 2017 met nota van burgerlijke partijstelling vordert H. Y. om de beklaagde W. H. te veroordelen tot betaling aan H. Y. van de som van 13.000 euro ten titel van materiële schadevergoeding, meer de vergoedende interesten op het bedrag van 11.000 euro vanaf de gemiddelde datum van 30 juni 2012 en op de som van 2.000 euro vanaf 27 oktober 2016 en meer de gerechtelijke interesten. H. Y. vordert tevens om beklaagde W. H. te veroordelen tot betaling aan H. Y. van de som van 2.500 euro ten titel van morele schadevergoeding, meer de vergoedende interesten op het bedrag van 11,000 euro vanaf de gemiddelde datum van 15 januari 2012 en meer de gerechtelijke interesten.

H. Y. vordert tevens een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro en te zeggen voor recht dat de reeds in beslag genomen geldsommen en roerende goederen van beklaagde worden vrijgegeven ten gunste van H. Y. om de schadevergoedingen te betalen, en te zeggen voor recht dat de verbeurd verklaarde sommen die door het openbaar ministerie zullen worden geïnd dienen toegewezen te worden aan H. Y. ter vergoeding van de geleden schade.

196.

De vordering is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk, voor.

197.

In toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek dient het slachtoffer van een onrechtmatige daad, de fout, de schade en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade te bewijzen. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen B.1.a en C.2 staan in oorzakelijk verband met de schade waarvan de burgerlijke partij H. Y. vergoeding vordert. Wat betreft de materiële schade geleden door H. Y. stelt de rechtbank vast dat deze schade bewezen is voor het gevorderde bedrag in hoofdsom van 13.000 euro.

198.

H. Y. vordert tevens een morele schadevergoeding. Gelet op de specifieke omstandigheden van de mensensmokkel in het kader van de feiten van de tenlastelegging B.1.a en de slagen en verwondingen die met de feiten van de tenlastelegging C.2 gepaard gingen, is de rechtbank van oordeel dat een morele schadevergoeding ex aequo et bono begroot op 500 euro in de gegeven omstandigheden billijk en passend is. Het meer gevorderde dient te worden afgewezen als ongegrond,

199.

H. Y. vordert om vergoedende interesten op het bedrag van 11.000 euro toe te kennen vanaf een gemiddelde datum van 30 juni 2012 wat betreft de feiten van de tenlastelegging B.1.a en op de som van 2.000 euro vanaf 27 oktober 2016, zijnde de datum van de feiten van de tenlastelegging C.2. Deze vordering komt gegrond voor, mede gelet op het feit dat de schade voor de tenlastelegging B.1.a zich gespreid heeft voorgedaan, zodat op deze basis vergoedende interesten kunnen worden toegekend aan de wettelijke interestvoet vanaf voormelde data tot de datum van huidig vonnis. Dit geldt niet voor de toegekende morele schadevergoeding van 500 euro, wat een forfaitair bedrag is en waarvoor enkel de moratoire interesten worden toegekend.

H. Y. vordert een rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro, wat overeenstemt met het basisbedrag conform de vordering van deze burgerlijke partij, Deze rechtsplegingsvergoeding dient te worden toegekend.

200.

De rechtbank stelt verder vast dat de sommen in beslag genomen bij de beklaagde W. H. overeenkomstig artikel 43 bis, derde lid van het Strafwetboek in het voordeel van de burgerlijke partij H. Y. vrij gegeven moeten worden. De wettelijke voorwaarden zijn hiertoe vervuld. Artikel 43 bis, derde lid, Strafwetboek, dat bepaalt dat ingeval de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zij aan haar zullen worden teruggegeven, evenals de zaken waarvan de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats zijn gesteld van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken in de zin van het tweede lid van dit artikel, kan hier worden toegepast gelet op het feit dat de verbeurdverklaarde zaken, of minstens de goederen en waarden die daarvan in de plaats zijn gesteld, in casu aan de burgerlijke partij H. Y. toebehoren.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen:

- 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden:
- 67,154, 162,162bis, 182, 185, 186, 189, 190,191.194,195,226en 227 van het Wetboek van Strafvordering;
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 2,7, 25,31, 37quinquies - sexies - septies, 38, 40,42,43,43bis, 44, 50, 51, 52, 53, 60, 65 Üd I, 66, 79, 80, 85,100, 196,197, 213,214, 246, 247, 322, 323, 324,461, 468, 470, 471, 505 van het Strafwetboek;
- 77bis, 77quater, 77sexies, 80 en 81 van de Wet van 15 december 1980 betreffend© de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- 1, 2bis §1 van de Wet van 24 februari 1921, betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, zoals gewijzigd;
- 1, 15, 19 en 36, 11, 26 bis en 28 van het K.B. van 31 december 1930 houdende regeling van de slaapmiddelen en de verdovende middelen en betreffende risicobeperking, en therapeutisch advies, zoals gewijzigd (oud);
- 2, 3§1, 40bis en 45 van het KB van 22 januari 1998 tot reglementering van sommige psychotrope stoffen (oud);
- artikelen 2, 12°, 14°, 18°, 3, 6 §1, 50, 61 en bijlagen I tot V van het koninklijk besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen (nieuw);
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964, betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie: het K.B. van 6 oktober 1994:
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de geldboetes, zoals gewijzigd;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en liet K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van. het KJL van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- 4 § 3 en 5 van de wet van 59 maart 2017 tot oprichting van een begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand:
- U, 12, 16, 31. tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op liet gebruik der talen in gerechtszaken:

RECHTDOENDE NA TEGENSpraak ten aanzien van:

- W. H. ,
- Y. Z.,
- B. C. K., geboren op 1 juni 1982, van Belgische nationaliteit, alias L. J., geboren op 15 oktober 1983 van Litouwse nationaliteit, roepnaam,
- Z. J., roepnaam 'A.',

- Y. Y. geboren op 8 januari 1964, alias Y. Y., Y., geboren op 8 januari 1964, van Roemeense nationaliteit, alias (...)
- Z. H., geboren op 1 augustus 1985, alias (...) van Chinese nationaliteit,
- M. L., roepnaam M. L.,

RECHTDOENDE BIJ VERSTEK ten aanzien van;

- S. S. M.

OP STRAFGEBIED

Verbetering dagvaarding

Verbetert de dagvaarding als volgt:

In de tenlastelegging K dient de aanvang van de tenlastelegging, "*Bij inbreuk op artikel 505, lid 1, 4° van het strafwetboek*", te worden verbeterd als volgt; "*bij inbreuk op artikel 505, lid 1, 3° en 4° van het Strafwetboek*",

Herkwalificaties

Heromschrijft de verzwarende omstandigheid bij de feiten van de tenlasteleggingen onder S inzake de deelneming aan de criminele organisatie in de zin van artikel 77quinqs van de Vreemdelingenwet naar de verzwarende omstandigheid zoals opgenomen in artikel 77quater, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet en dus als volgt;

"het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet"

Heromschrijft de tenlastelegging C.2 als volgt:

"door middel van geweld of bedreiging, een zaak die hem niet toebehoort, bedrieglijk te hebben weggenomen,

met de verzwarende omstandigheden dat de diefstal werd gepleegd door twee of meer personen en dat de er bij de diefstal wapens werden gebruikt of getoond,

meer bepaald, op 27 oktober 2016, samen met vier niet geïdentificeerde personen, een totale geldsom van 2,000 euro, ten nadele van H. Y."

Heromschrijft de tenlastelegging E als volgt:

"De eerste beklaagde (W.),

tussen 1 januari 2017 en 26 januari 2017,

aanstoker te zijn geweest tot een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn, er als hoofd van die bende deel van uitgemaakt te hebben of daarin enig bevel te hebben gevoerd."

Heromschrijft de tenlastelegging O als volgt:

"De derde (B. C.) en de vierde (Z. J.) beklaagde.

Op 25 januari 2017,

Bij inbreuk op de artikels 2bis, § 1 van de Drugswet en de artikelen 2, 12°, 14°, 18°, 5. 6 §1, 50, 61 en bijlagen I tot V van het koninklijk besluit van 6 September 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen en vóór 26 september 2017 artikel 2bis, §1 van de Drugswet en artikel 2, 3§1, 40bis en 45 'van het Koninklijk Besluit van 22 januari 1998,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voormelde artikelen, psychotrope middelen in bezit te hebben gehad, meer bepaald vijf pillen met een totale hoeveelheid van 1,33 gram methamphetamine."

Heromschrijft de tenlasteleggingen H.1-3 als volgt:

De derde (B. C.) en de vierde (Z. J.) beklaagde,

Op 25 januari 2017,

Bij inbreuk op de artikels 2bis, § 1 van de Drugswet en de artikelen 12°, 14°, 18°, 5. 6 §1, 50, 61 en bijlagen I tot V van het koninklijk besluit van 6 september 2017 houdende regeling van verdovende middelen en psychotrope stoffen en vóór - 26 september 2017 artikel 2bis, §1 van de Drugswet en artikels 1-15°, 19° en 36°, II, 26bis en 28 van het Koninklijk Besluit van 51 december 1930,

in strijd met de voorwaarden bepaald in voormelde artikelen, verdovende middelen in bezit te hebben gehad, meer bepaald 1. een totale hoeveelheid van 1,958 gram cocaïne, 2. een totale hoeveelheid van 1,735 gram heroïne, 3. een totale hoeveelheid van 96 gram marihuana"

Heromschrijft de tenlastelegging I.2 als volgt:

"De vijfde beklaagde (Y.),

tussen 22 juni 2015 tot 26 januari 2017,

deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om de personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn. "

Heromschrijft de tenlastelegging I.3 als volgt:

"De zevende beklagde (Z.),

tussen 11 augustus 2016 tot 26 januari 2017,

deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om. de personen of op eigendommen andere misdaden te plegen dan deze waarop levenslange opsluiting staat of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar af een langere termijn."

Rechtsmacht

Verklaart zich zonder rechtsmacht om kermis te nemen van de feiten van de tenlastelegging J.4 in hoofde van Z. J..

Wat betreft eerste beklagde W. H.

Spreekt eerste beklagde W. H. **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2, B.l.d, B.2, B.4, B.5, B.7, B.8. B.9 en J.l.b-d,

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B.1.a-c. zoals heromschreven, B.6, zoals heromschreven, B.10.a-c zoals heromschreven. Cl, C.2, zoals heromschreven, D, E, zoals heromschreven, F, J.1.a en K.1, zoals verbeterd, bewezen in hoofde van W. H. .

Veroordeelt eerste beklagde W. H. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen B.La-c, zoals heromschreven, B.6, zoals heromschreven, B.10.a-e. zoals heromschreven; CL C.2, zoals heromschreven, D, E, zoals heromschreven, F, J.1.a en KJ, zoals verbeterd, vermengd tot :

- een **gevangenisstraf van VIER (4) JAAR**
- en een **geldboete van NEGENDUIZEND (9.000) EUR.**

Zegt dat de geldboete van NEGENDUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **VIERENVIJFTIGDUIZEND EUR** (9,000 euro x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van ZES maanden.

Veroordeelt W. H. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 3 ! van het Strafwetboek gedurende een termijn van **VUF JAAR.**

Verklaart verbeurd in hoofde van beklagde W. H. , bij toepassing van artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek, de GPS TOM TOM (overtuigingsstuk 1754655), een laptop ACER, een GPS TOM TOM, een SD kaart en 2 usb sticks (overtuigingsstuk 1753448).

Spreekt ten laste van de beklagde W. H. de bijzondere verbeurdverklaring ujt overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bts Strafwetboek en op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek van het bedrag van **75.585,07 euro**, zijnde het vermogensrechtelijk voordeel rechtstreeks voortkomende uit de tenlasteleggingen en die niet meer in liet vermogen van beklagde kon worden teruggevonden.

Beveelt dat de verbeurd verklaarde vermogensvoordelen aan de burgerlijke partij H. Y. worden toegewezen ten belope van zijn schade.

Veroordeelt eerste beklaagde W. H. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,90 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**,
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 36/100 van de gerechtskosten, zijnde **7.667,34 EUR**.

Wat betreft tweede beklaagde Y. Z.

Spreekt tweede beklaagde Y. Z. **VRU** voor de feiten van de tenlasteleggingen B,5, B.9 en L.I.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen J.2.a-b, K.2, zoals verbeterd en M.1 bewezen in hoofde van Y. Z.,

Veroordeelt tweede beklaagde Y. Z. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen J.2,a-b m K.2. zoals verbeterd, vermengd tot : ;

- een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**
- -en een geldboete van **HONDERD (100) EUR.** ,

Zegt dat de geldboete van HONDERD EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **ZESHONDERD EUR** (100 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van **ÉÉN** maand.

Veroordeelt tweede beklaagde Y. Z. uit hoofde van de feiten van de tenlastelegging M.1 tot :

- een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

Spreekt ten laste van tweede beklaagde Y. Z. de bijzondere verbeurdverklaring uit overeenkomstig de artikelen 42, 3° en 43bis Strafwetboek en op grond van artikel 505, zesde lid van het Strafwetboek van het bedrag van **28.964,00 euro**, zijnde het vermogensrechtelijk voordeel rechtstreeks voortkomende uit de tenlasteleggingen en die niet meer in het vermogen van beklaagde kon worden teruggevonden.

Veroordeelt tweede beklaagde Y. Z. tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **tweemaal 200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**,
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- 6/100 van de gerechtskosten, zijnde **1.277,89 EUR**.

Wat betreft derde beklaagde B. C., geboren op (...), van Belgische nationaliteit, alias (...). geboren op 15 oktober 1983 van Litouwse nationaliteit.

Spreekt derde beklaagde B. C. (...), **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen A.2, B.2, B.3, B.7, B.8, I.1, J.5 en K.3.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen Cl, G, zoals heromschreven, H.I-3, zoals heromschreven en J.3 bewezen in hoofde van B. C.,

Veroordeelt derde beklaagde B. C., geboren op 1 juni 1982 van Belgische nationaliteit, uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen Cl en J,3 vermengd tot :

- een gevangenisstraf van **NEGEN (9) MAANDEN**,

Veroordeelt derde beklaagde B. C., uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen G, zoals heromschreven en H.I.3, zoals heromschreven, vermengd tot :

- een werkstraf van **HONDERD (100) UREN**.

Uit te voeren bij de openbare diensten van de Staat, de Gemeenten, de Provincies, de Gemeenschappen, en de Gewesten of bij Verenigingen zonder winstoogmerk of Stichtingen met sociaal, wetenschappelijk of cultureel doel.

Veroordeelt hem in geval de werkstraf in zijn totaliteit of gedeeltelijk niet uitgevoerd wordt binnen de wettelijke termijn tot een gevangenisstraf van DRIE maanden.

Verklaart verbeurd in hoofde van derde beklaagde bij toepassing van artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek, een bruine zak met 96 gram (met verpakking) marihuana, 3 capsules bruin poeder zijnde heroïne (1,398 gram totaal), wit poeder zijnde cocaïne (0,212 gram), bruin poeder zijnde heroïne (0,337 gram), 5 blauwe pillen zijnde methamphetamine (1,330 gram totaal) en wit poeder zijnde cocaïne (0,746 gram), alles neergelegd onder het overtuigingsstuk met nummer 1752444.

Veroordeelt derde beklaagde B. C., tot het betalen van;

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd niet de wettelijke opdecimen tot **tweemaal 200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**,
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 9/100 van de gerechtskosten, zijnde **1.916,84 EUR**-

Wat betreft vierde beklaagde Z. J.,

Spreekt vierde beklaagde Z. J., **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen B.8, G, H.1, H.2, H.3, J.5, K.4 en JL2,

Legt de gerechtskosten voor wat betreft vierde beklaagde Z. J. ten Saste van de Belgische Staat.

Wat betreft vijfde beklagde Y. Y. geboren op (...). alias (...)

Spreekt vijfde beklagde Y. Y., geboren op (...) **VRIJ** voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, B.4, B.7, D en K.5.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B.6, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklagde niet bewezen is, 1.2, zoals heromschreven, J.6, J.8 en M.2 bewezen in hoofde van Y. Y.,

Veroordeelt vijfde beklagde Y. Y. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen B.6, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklagde niet bewezen is, L2, zoals heromschreven, J.6 en J.8 vermengd tot:

- een gevangenisstraf van **ACHTTIEN (18) MAANDEN**
- en een geldboete van **DUIZEND (1.000) EUR.**

Zegt dat de geldboete van DUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **ZESDUIZEND EUR** (1.000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van DRIE maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van **VIJF jaar**, wat betreft de helft van de hoofdgevangenisstraf van ACHTTIEN maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar voor wat de **helft** van de geldboete van DUIZEND EUR betreft alsook de ermee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt Y. Y.. tot ontzetting van de vechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **VIJF JAAR.**

Veroordeelt vijfde beklagde Y. Y., uit hoofde van de feiten van de tenlastelegging M.2 tot:

- een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN.**

Veroordeelt vijfde beklagde Y. Y., tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR- verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **tweemaal, 200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR,**
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 20/100 van de gerechtskosten, zijnde **4.259,64 EUR.**

Wat betreft zesde beklagde S. S. M..

Spreekt zesde beklagde S. S. M. **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging L.3.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen D, J.7.a-h, J.8 en M.3 bewezen in hoofde van S. S. M.

Veroordeelt zesde beklaagde S. S. M. uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen D. J.7.a-b en J.8 vermengd tot :

- een gevangenisstraf van **ACHT (8) MAANDEN**.

Veroordeelt zesde beklaagde S. S. Mei uit hoofde van de feiten van de tenlastelegging M.3 tot :

- een gevangenisstraf van **DRIE (3) MAANDEN**.

Veroordeelt zesde beklaagde S. S. M. tot het betalen van:

- tweemaal een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **tweemaal 200,00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**.
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- 11/100 van de gerechtskosten, zijnde **2342,80 EUR**.

Wat betreft zevende beklaagde Z. H. geboren (...), alias (...)

Spreekt zevende beklaagde Z. H. **VRIJ** voor de feiten van de tenlastelegging B.9.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklaagde niet bewezen is en 1.3 bewezen in hoofde van Z. H.

Veroordeelt zevende beklaagde Z. H., uit hoofde van de feiten van de tenlasteleggingen B.10.a-c, zoals heromschreven en met uitzondering van de verzwarende omstandigheid inzake de gewoonte die in hoofde van deze beklaagde niet bewezen is en 1.3 vermengd tot :

- een gevangenisstraf van **ACHTTIEN (18) MAANDEN**
- en een geldboete van **VIJFDUIZEND (5.000) EUR**,

Zegt dat de geldboete van VIJFDUIZEND EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot **DETTIGDUIZEND EUR** (5.000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van DRIE maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld, gedurende een termijn van **VIJF jaar**, wat betreft de **helft** van de hoofdgevangenisstraf van ACHTTIEN maanden onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie. Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van **DRIE jaar** voor wat de **helft** van de geldboete van VIJFDUIZEND EUR betreft alsook de ermee overeenstemmende vervangende gevangenisstraf, en dit onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Veroordeelt Z. H. tot ontzetting van de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een termijn van **VIJF JAAR**.

Verklaart verbeurd in hoofde van zevende beklaagde Z. H., bij toepassing van artikelen 42,1° en 43 van het Strafwetboek, een GSM (overtuigingsstuk 1/53699).

Veroordeelt zevende beklagde Z. H., tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot **200.00 EUR** als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van **51,20 EUR**,
- een bijdrage van **20,00 EUR** aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand,
- 18/100 van de gerechtskosten, zijnde **3.833,67 EUR**.

Wat betreft achtste beklagde M. L.,

Spreekt achtste beklagde M. L., **VRIJ** voor het feit van de tenlastelegging K.6.

Legt de gerechtskosten voor wat betreft achtste beklagde M. L. ten laste van de Belgische Staat

OP BURGERLIJK GEBIED

RECHTDOENDE NA TEGENSpraak tea aanzien van H. Y. en VZW , PAG-ASA

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering van de beklagde Y. Z. ten aanzien van de Belgische Staat.

Betreffende de vordering van vzw PAG-ASA

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij PAG-ASA vzw ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. M in solidum tot betaling van een bedrag van 500 euro aan vzw PAG-ASA, te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling.

De rechtbank veroordeelt beklagden W. H. , Y. Y. Y. en Z. H. hoofdelijk tot de kosten van het geding,, waaronder de rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van vzw PAG-ASA begroot op 480 euro.

De rechtbank wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Betreffende de vordering van H. Y.

De rechtbank verklaart de vordering van de burgerlijke partij H. Y. ontvankelijk en deels gegrond.

De rechtbank veroordeelt beklagde W. H. tot betaling van een bedrag van 13.000 euro in hoofdsom aan H. Y. ten titel van materiele schadevergoeding, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op een bedrag van 11.000 euro vanaf een gemiddelde datum van 30 juni 2012 en op een bedrag van 2.000 euro vanaf 27 oktober 2016, dit alles te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale, betaling.

De rechtbank veroordeelt beklagde W. H. tot betaling van een bedrag van 500 euro aan H. Y. ten titel van morele schadevergoeding, te vermeerderen met de moratoire interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dit vonnis tot de dag van integrale betaling.

De rechtbank veroordeelt beklagde W. H. tot de kosten van het geding, waaronder de rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van H. Y. begroot op 1.320 euro.

De rechtbank wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de burgerlijke belangen, voor wat betreft de eis van gebeurlijke andere schadelijders, ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in een buitengewone openbare zitting uitgesproken op 12 januari 2018 door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :

Mevr. Soenen	rechter - voorzitter
De heer Baeyens	rechter
De heer De Paepe	rechter
In aanwezigheid van Mevr. Delahaye	Substituut-procureur des Konings bij het parket van Brussel
Met bijstand van Mevr. Geeroms	afgevaardigd griffier